

Red

uw

ziel!

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net/>

<http://www.bertha-dudde.info>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de Wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

5928 De wederkomst van God in het woord - Grote geestelijke nood

Wat is de ziel?

1618 De ziel en de geestvonk in de mens

2344 De ziel - Drager van alle scheppingswerken

8117 De individualiteit van de ziel (2)

Lichaam - Ziel - Geest

2532 Geest en lichaam proberen de ziel te winnen

3333 De vergeestelijking van de substanties van het lichaam

3414 Het vergeestelijken van de ziel - Het overwinnen van de materie

4031 Het tot overeenstemming komen van de ziel en het lichaam met de geest

4732 Het één worden van de ziel met de geest

De voorafgaande ontwikkelingsgang van de ziel

6930 De ontwikkelingsgang van de ziel voor haar belichaming

7669 De ziel gaat bewust de belichaming aan

Het rijp worden van de ziel door liefde en leed

0952 Verschillende levensomstandigheden zijn geen belemmering voor de ontwikkeling van de ziel

6460 Loutering van de zielenpartikels - Verderfelijke geesten

7054 Het dragen van het kruis ten behoeve van het geheel rijp worden van de ziel

7360 Loutering van de ziel door de liefde

7420 Het levenslot is altijd goed voor het rijp worden van de ziel

Het zich losmaken van de wereld

- 1903 Het overwinnen van de materie - De positieve ontwikkeling van de ziel
- 3804 Waakzaamheid tegenover de vijand van de zielen
- 7344 Onafgebroken strijd tegen de wereld

Bewuste arbeid aan de ziel

- 1382 De wil van de mens wordt beoordeeld, niet de daad - Arbeid aan de ziel
- 3661 De arbeid aan de ziel
- 6924 Arbeid aan de ziel: verandering van de eigenliefde tot naastenliefde
- 7153 Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

Gods woord - Voedsel voor de ziel

- 3637 Voedsel voor de ziel - De zorg van God voor aardse behoeften
- 4581 Spijs en drank voor de ziel - Hemelbrood
- 5601 Een goede Arts voor de zielen - Heilzame middelen
- 6741 Bron van leven - Het juiste voedsel voor de ziel
- 7291 Voedsel voor de ziel moet worden begeerd om werkzaam te worden

Kracht voor de ziel

- 3162 Krachttoevoer alleen voor de ziel voelbaar
- 3215 De gelukkig makende uitwerking van geestelijke gaven op ziel en lichaam
- 4709 Liefde kracht van de ziel - Volmaaktheid
- 7514a Kracht van het woord - Dagelijkse arbeid aan de ziel (1)
- 7514b Kracht van het woord - Dagelijkse arbeid aan de ziel (2)

Geestelijke verbinding met God

- 3313 Een roep tot de lichtwezens om hulp in geestelijke nood
- 6216 Het verlangen van een rijpe ziel naar God
- 6771 De zegen voor de ziel van een mentale verbinding met God
- 6797 Iedere ziel moet de weg naar Jezus Christus vinden
- 7435 Benutten van de korte tijd van leven

- 4761 De ware vrede van de ziel - niet van deze wereld
- 7283 Lichtkleed - IJverige zielenarbeid en een onverwacht einde
- 7364 Eindvermaning
- 5550 Ernstige aanmaning om aan uw ziel te werken

BD.5928

13 april 1954

De wederkomst van God in het woord - Grote geestelijke nood

Weer kom Ik naar de aarde om u te helpen in een noodsituatie waarin u de dood zult vinden wanneer u hem niet op tijd herkent en mijn hulp aanneemt. U bent zwak en hebt een verduisterde geest. En Ik doe alles om u kracht te bezorgen en u de ogen te openen, maar u wendt u onverschillig af als Ik dichterbij u kom. En u hebt er geen vermoeden van dat u de goddelijke Liefde afwijst, zonder welke u echter niet zult kunnen leven. Hieronder is het leven van de ziel te verstaan, die in niet al te lange tijd vrij wordt van het lichamenlijk omhulsel en nu het leven binnengaat of de dood.

Zolang u nog op aarde bent, gelooft u zelf kracht genoeg te bezitten. En u vraagt daarom niet Mij zelf om kracht. Op het moment van de dood verliest u echter elke lichamenlijke kracht en blijft de ziel hulpeloos achter, die u gedurende het aardse bestaan niet de kracht uit Mij liet toekomen. En dan kan ze niet leven, maar ze is dood. Ze is echter niet vergaan, omdat wat uit Mij is nooit meer kan vergaan. Ze bevindt zich in een toestand van de ergste nood, zonder licht en kracht. En toch is ze zich van haar bestaan bewust. De kracht uit Mij, die u haar gedurende het leven op aarde kon verschaffen, ontbreekt haar.

Ik ben op de hoogte van de buitengewoon treurige en kwellende toestand van zo'n ziel en Ik zou haar daarvoor willen behoeden. En daarom kruis Ik op aarde steeds weer uw pad en probeer Ik u bereid te maken de schenking van mijn kracht aan te nemen. Ik ben voortdurend druk bezig in u een licht te ontsteken, opdat u ziende zult worden, opdat de totale blindheid zal wijken. En daarom spreek Ik u aan. Ik ben in het woord weer onder de mensen. Ik spreek diegenen aan die van goede wil zijn. Maar er blijft u mensen niet veel tijd meer over. En hoort u Mij niet aan, dan belandt u in een vreselijke toestand. U zult aan de verschrikkingen van het einde ten prooi vallen. U zult de lichamenlijke en de geestelijke dood ondergaan, want in uw blindheid ziet u niet de enige weg die uit de ondergang wegleidt. In uw blindheid ziet u niet het licht dat deze weg verlicht.

Ik wil tevoren nog een verbond met u sluiten. Ik wil allen aannemen ondanks zonde en schuld, wanneer ze hun handen naar Mij omhoogsteken. Wanneer ze alleen aan hun God denken van Wie ze moeten getuigen tegenover Zijn tegenstander. En ze zullen van Mij de kracht ontvangen om Mij te belijden, als ze zich maar in hun hart tot Mij wenden. Ik zal ieder aannemen die zich bij Mij wil aansluiten. Maar u mensen zult ook te zwak zijn om het juiste te willen, omdat u

Hem niet erkent Die aan het kruis is gestorven om voor u een versterkte wil te kopen door Zijn bloed. Die u verlost heeft uit de keten waarin mijn tegenstander u geslagen heeft. Daarom bent u mensen ook nog blind van geest, omdat deze u het licht, het inzicht heeft ontnomen en omdat u diens Heer niet erkent Die hem heeft overwonnen. Omdat u Jezus Christus en Zijn werk van verlossing niet erkent, Die u waarlijk verlost van alle zwakheden en gebonden zijn, als u Hem maar zou willen aanroepen.

Weer kom Ik u te hulp en breng Ik u een licht. Neem het aan en laat u verlichten, opdat u zult weten welk lot u tegemoet gaat en uzelf omkeert en de juiste weg betreedt, waarop Ik naast u ga en u veilig naar het eeuwige vaderland leid. Luister naar Mij als Ik tot u spreek. En denk aan uw ziel, denk aan de dood en laat de dag van de lichamelijke dood tot de dag van de opstanding van uw ziel worden. Geloof in Mij, opdat Ik u het eeuwige leven kan schenken.

Amen

Wat is de ziel?

BD.1618

18 september 1940

De ziel en de geestvonk in de mens

De ziel van de mens bestaat uit de aaneensluiting van talloze zielensubstanties, dat wil zeggen: de verzamelpunten van geestelijke kracht als vaten die het geestelijke uit God opnemen. Elke van deze talloze substanties was tevoren ergens in belichaamd, dat wil zeggen: omhuld door een vorm die tot doel had het geestelijke te ontwikkelen en de mogelijkheid te geven tot een later aaneensluiten met net zulke zielensubstanties. De ziel van de mens is dus in haar afzonderlijke partikeltjes door ieder scheppingswerk heen gegaan. De ziel is als het ware rijp geworden voor haar laatste belichaming op deze aarde. De ziel neemt altijd dezelfde vorm aan als het uiterlijke omhulsel dat haar omsluit. Het zou degene die met geestelijke ogen kon zien een geweldig bekoorlijk en menigvuldig beeld bieden wanneer hij de ziel van de mens in haar samenstelling kon zien.

Dit scheppingswerk van God, voor de mensen niet zichtbaar, is onbeschrijflijk, zowel in zijn opbouw als ook in zijn doelmatigheid. Doch de beschrijving van de vormgeving van de ziel zou het denken van de mens slechts verwarren, want hij begrijpt niet welke talloze wonderwerken het menselijke lichaam in zich bergt.

Het is de gehele schepping in miniatuur wat nu als "ziel" voor de mensen begrijpelijk is.

Want de ziel is het binnenste van de mens en omvat de gehele schepping. Zij is bestemd om in het aardse leven volmaakt te worden om in de lofprijzing tot God, de gelukzaligheid van de hemel te genieten, want de ziel bergt ook de goddelijke geest in zich. Het geestelijke is weliswaar ook de oer-substantie van de ziel in al haar ontwikkelingsfasen, maar de goddelijke geestvonk legt God zelf in de als mens incarnerende ziel. Hij ademt de mens Zijn adem in, Hij legt het goddelijke in de mens en Hij geeft de ziel opdracht te kiezen voor het goddelijke of het menselijke gedurende haar laatste bestaan op aarde.

Is nu de ziel - het geestelijke uit God dat zich eertijds tegen Hem keerde - gewillig zich te verenigen met de goddelijke geest, dan begint de verheerlijking van wat eens van God vervreemd was en in de menselijke ziel wordt het licht. Zij verenigt zich met de goddelijke geest, wanneer zij al het menselijke begeren dat tot beproeving van de wil als verleiding het lichaam aanleeft, standvastig overwint. Wanneer zij alles weerstand biedt wat het lichaam als zodanig van haar eist en zichzelf vrijwillig onderwerpt aan wat de goddelijke geest van haar verlangt. Dan geeft de ziel haar vroegere weerstand voorgoed op en zij kiest voor God. Zij stelt zich niet meer bewust afwijzend op tegenover het goddelijke en neemt de liefdesuitstraling, de kracht uit God aan om het geestelijke in zich te vergroten, om de aaneensluiting van het geestelijke in zich met het geestelijke buiten zich tot stand te brengen en zij streeft zodoende bewust naar de toenadering tot God.

Is echter het lichamelijke begeren overheersend, dan sluimert de goddelijke geestvonk in de diepste omhulling in de mens en kan geen licht uitstralen en de ziel blijft in de diepste duisternis. Ze leeft haar aardse leven zonder enig resultaat, het geestelijke in haar is veroordeeld tot een levenloze toestand. Het aardse leven is geen weg tot hogere ontwikkeling voor haar, maar een tijd van stilstand of zelfs teruggang. Dan is de goddelijke geestvonk in de mens onopgemerkt gebleven en kon zich dus ook niet uiten. De kracht van de goddelijke liefde kon het wezen niet toevloeien en dus kan ook nimmermeer de vereniging met de Vadergeest van eeuwigheid plaatsvinden. En de toestand zonder licht die de ziel op aarde zelf heeft gekozen, neemt zij met zich mee in de eeuwigheid om daar in eindeloze kwelling van berouw de onbenutte tijd op aarde te overdenken. En ze zal nu een veel zwaardere strijd moeten voeren om haar toestand in een lichtvollere te veranderen.

Amen

BD.2344

24 mei 1942

De ziel - Drager van alle scheppingswerken

De zielensubstanties zijn als resultaat van hun samenstelling een bovenmate fijn geconstrueerd product, dat op de mens een betoverende indruk zou maken als hij het kon zien. Want er bestaat niets wat daar niet in te vinden is. Alles wat aanwezig is in de gehele schepping is in een oneindige verkleining in de ziel te vinden, omdat de afzonderlijke substanties ieder scheppingswerk doorleefd hebben en daardoor ook iedere doorleefde vorm vasthouden. Zij vergroten zich door een gestadig aaneensluiten, zodat het totaalbeeld steeds verandert en zich vervolmaakt.

Het bevattingsvermogen van de mens zou niet toereikend zijn om zich al deze scheppingswerken voor te stellen, maar overweldigd door de wijsheid en de almacht van de Schepper zal hij eenmaal dat beeld aanschouwen dat hem de wonderbaarlijkste heerlijkheden onthult. Het geringste en onopvallendste scheppingswerk bergt weer duizenden miniatuurscheppingen in zich, waarin zich wederom alles bevindt wat in het grote scheppingswerk van God vertegenwoordigd is.

Maar de menselijke ziel is drager van al deze scheppingen, dat wil zeggen: zij is samengesteld uit ontelbare substanties waarvan ieder reeds haar bestemming in de schepping vervuld heeft en waardoor ze zich aaneen mochten sluiten voor de laatste grote opgave: als menselijke ziel de eindeloos lange weg over de aarde te beëindigen. Er is geen wonderwerk in de gehele oneindige schepping zo bovenmate prachtig samengesteld als de menselijke ziel.

En het is een bewijs van haar volmaaktheid wanneer de ziel zichzelf als in een spiegel kan aanschouwen en dan haar eigen heerlijkheid beseft, dat wil zeggen: wanneer zij zichzelf in het stralendste licht ziet in een duizenden malen veelvoudige vorm en gedaante. En die zelfbeschouwing zal haar onzegbaar zalig maken omdat het aanschouwen van het gehele scheppingswerk een overweldigende schoonheid voor haar betekent. En nooit zal er een einde komen aan haar beschouwingen, want steeds weer vormt dat beeld zich opnieuw. Steeds weer komen nieuwe scheppingswerken te voorschijn die steeds weer betoverender op haar overkomen. Want de heerlijkheden van God nemen geen einde, dus ook niet dat wat Gods liefde aanbiedt aan Zijn schepselen die volmaakt zijn en zodoende in het licht staan. Zij zullen voortdurend Zijn liefde voelen en daardoor ook voortdurend toenemende gelukzaligheid ervaren.

Er zal geen einde aan komen, geen begrenzing van hetgeen het geestelijke oog mag aanschouwen. En er zal niets onveranderd blijven bestaan, wat voor het wezen een zalige toestand betekent. Want zonder ophouden zal deze zalige toestand worden verhoogd, waarvoor voortdurende veranderingen nodig zijn van hetgeen het geestelijke oog van de ziel aangeboden wordt.

Amen

BD.8117

5 maart 1962

De individualiteit van de ziel (2)

Ik wil u nogmaals een opheldering over de ziel geven, opdat het u helemaal duidelijk wordt. Van het geestelijke, dat Ik het leven gaf, dat wil zeggen: dat Ik als iets wezenlijks buiten mijzelf plaatste, kunt u de individualiteit niet ontkennen. Het was een wezen, naar mijn evenbeeld geschapen. Het werd als geheel afzonderlijk door Mij in de oneindigheid geplaatst, het was zelfbewust en herkende zichzelf dus ook als een denkend wezen met een vrije wil.

Het was een miniatuur van mijzelf, maar in verhouding met mijn Oer-volheid was het zo nietig, dat wel van een vonkje uit de vuurzee van mijn liefdeskracht gesproken kan worden. En toch had het een eigen individualiteit die over zichzelf beslissen kon, behalve dan dat het voortdurend door het toestromen van mijn liefdeskracht met Mij verbonden was, wat echter het wezen zelf op geen enkele wijze hinderde.

Het was vrij en vol van licht en kracht. Het was een goddelijk schepsel dat in hoogste volmaaktheid uit Mij was voortgekomen, dus ook op geen enkele wijze een beperking van mijn kant uit ondervond. Iedere begrenzing of beperking van zijn licht en kracht heeft het zichzelf aangedaan omdat het vrij over zichzelf beslissen kon.

En datzelfde geldt ook voor alle geestelijke wezens die de eerst geschapen geest met gebruik van mijn kracht in het leven riep, door zijn vrije wil. Zij waren evenzo hoogst volmaakt en ieder wezen was zich van zichzelf bewust, dus een afzonderlijk wezen dat op zichzelf geplaatst in alle zelfstandigheid in het geestelijke rijk in vrije wil kon werken. Geen wezen was dus door dwang aan Mij en mijn Wezen gebonden. Ieder wezen bewoog zich vrij en op zichzelf te midden van geestelijke scheppingen en was onmetelijk zalig.

Wanneer er nu dus over een "val der geesten" gesproken wordt, het afzinken van de oer-geesten in de diepte, dan is dat zo te verstaan dat de wezens zich verzetten het aanstralen van mijn liefde aan te nemen, dat zij de krachtstroom van mijn liefde afwezen, die onafgebroken van Mij uitging en alles doorstroomde met licht en kracht. Zij namen mijn geest van liefde niet meer aan en scheidden zich vrijwillig van Mij, maar konden toch nooit vergaan omdat zij door Mij uitgestraalde liefdeskracht waren en dat ook blijven zullen tot in alle eeuwigheid.

Iedere gevallen oer-geest was een wezen op zichzelf, een eigen "individualiteit", en dat blijft het ook tot in alle eeuwigheid. Het verwijderde zich van het eeuwige Licht, van de Oerbron van kracht en werd daardoor totaal zonder licht en kracht. Maar toch bleef die oer-geest het wezen dat eens in hoogste volmaaktheid van Mij uitging. En al vindt nu ook het eindeloos lange proces van het terugbrengen van dit geestelijke naar Mij plaats, waarbij dat wezen is opgelost en in zijn partikeltjes door alle scheppingen moet gaan - al deze partikeltjes verzamelen zich weer en vormen in eindeloos lange perioden weer het zelfbewuste wezen, de gevallen oer-geest, zodat die kort voor zijn voltooiing als ziel van een mens weer vrij beslissen kan of hij terug wil keren in het rijk van de gelukzalige geesten, of zijn terugkeer weer eindeloos wil verlengen door eigen weerstand.

Doch dat zelfbewuste wezen - de mens - bergt als ziel in zich deze eens door Mij buiten Mij geplaatste geest die altijd en eeuwig hetzelfde individu zal zijn en blijven, dat eens uit Mij is voortgekomen. Het was volmaakt en koos uit vrije wil de diepte, maar het verging niet. Het is en blijft eeuwig dat zelfbewuste wezen, uitgezonderd gedurende het werk van het terugvoeren door de schepping, waarin hem het zelfbewustzijn ontnomen wordt, waarin het opgelost is en in gebonden toestand de weg van opwaarts gerichte ontwikkeling gaat.

En of dat wezen nu ook meermalen de weg door de scheppingen van de aarde moet gaan, steeds zal het datzelfde zelfbewuste wezen blijven dat zich eens van Mij afkeerde, dat mijn liefdeskracht afwees en zodoende uit vrije wil de scheiding van Mij voltrok, die echter nooit meer kan plaatsvinden omdat alles wat uit Mij voortkomt onlosmakelijk met Mij verbonden is.

Dus de "afval der geesten" is ook letterlijk op te vatten. Wat Ik uitgestraald had als zelfbewuste wezens is gevallen omdat Ik het niet verhinderde, omdat het in vrije wil over zichzelf kon beslissen. En dit geestelijk wezen moet weer in hoogste volmaaktheid tot Mij terugkeren als het zich weer met Mij verenigen wil, om dan voor eeuwig onvergelijklijk gelukkig te zijn.

Want zodra Ik het weer met mijn liefde kan doorstralen is het ook weer in zijn oertoestand teruggekeerd. Maar steeds blijft het zich ook bewust van zijn eigenheid. Het is innig met Mij versmolten en toch een vrij wezen dat evenwel

geheel in mijn wil is opgegaan, en daarom ook met Mij kan scheppen en werken en onmetelijk zalig is.

Amen

Lichaam - Ziel - Geest

BD.2532

1 november 1942

Geest en lichaam proberen de ziel te winnen

Geest en lichaam hebben dat ene gemeenschappelijk, dat ze de ziel willen bezitten. Dat ze deze vorm trachten te geven, maar op verschillende manieren. Het lichaam probeert de ziel aangepast aan de wereld te vormen, omdat het zelf de wereld voorkomt als het enige dat waard is om naar te streven, en het dus zijn verlangen probeert over te dragen op de ziel. De geest daarentegen heeft een ander doel dat waard is om naar te streven. Hij wil het geestelijke rijk verdienen en hij tracht de ziel in overeenstemming met dit rijk vorm te geven. Hij tracht haar dus te vormen op een andere manier, volgens goddelijke wil. Dus staat de goddelijke wil het verlangen van het lichaam in de weg.

Het lichaam streeft naar de materie. De geest daarentegen is volledig onttrokken aan de materie. Zijn willen en streven geldt alleen de aanpassing aan de eeuwige Godheid. Hij kent alleen één verlangen: de aaneensluiting met God en de eeuwige staat vol van licht. Dus probeert hij ook de ziel te bewegen zich bij zijn verlangen aan te sluiten. Hij tracht haar ertoe te brengen hetzelfde te willen. Hij trekt de ziel in zekere zin naar zich toe en maakt haar bijgevolg los van de wereld, wat voor het lichaam het opgeven van zijn wensen betekent, dus een overwinnen van de materie, de wereld die het tegenovergestelde is van de geestelijke wereld.

Lukt het de geest de ziel te winnen voor het geestelijke rijk, dan heeft de ziel de proef van haar aardse leven doorstaan. Want dit betekent een toekeren van de wil naar God en een afkeren van diegene die heer van de wereld is. Het lichaam behoort weliswaar nog toe aan deze wereld, doch als het zich aansluit bij het verlangen van de ziel, dus gewillig toegeeft als deze zich met de geest wil verenigen, zijn ook de geestelijke substanties waaruit het lichaam bestaat, rijp voor de volgende vormverandering en ze leggen de ontwikkelingsgang in de vorm aanzienlijk sneller af, omdat ze hun weerstand hebben opgegeven. De geest

in de mens heeft het lichaam overwonnen en dit heeft zich overwonnen verklaard.

Het lichaam heeft de ziel aan de geest toevertrouwd, dus de geest heeft geheel bezit genomen van de ziel. De ziel heeft zich verenigd met de geest en nu wordt al het denken, voelen en willen alleen door de geest bepaald. En het moet dus juist zijn, want de geest is een deeltje van God en hij zal de ziel er steeds toe brengen dat te doen en te denken, wat overeenstemt met de wil van God. En dit is de staat waar de ziel naar moet streven: in vereniging met de geest God tegemoet treden en de aaneensluiting met Hem nastreven, om in het aanschouwen van God de eeuwige gelukzaligheid te zoeken en te vinden.

Amen

BD.3333

17 november 1944

De vergeestelijking van de substanties van het lichaam

Het lichaam moet de ziel helpen geestelijk rijp te worden, doordat het zichzelf opgeeft, doordat het elke begeerte onderdrukt en alleen het verlangen van de ziel tot zijn recht laat komen, die zich - als het lichaam haar vrij laat - geheel aan de geest in zich overgeeft, dus zwicht voor diens verlangen en diens aandrang. Hoe meer het lichaam zich bij het verlangen van de ziel aansluit, des te meer vergeestelijkt zich dus ook de materiële buitenkant van de ziel. En deze heeft dan niet meer zo'n lange weg over de aarde af te leggen, terwijl een geheel materieel ingesteld lichaam nog na zijn lichamelijke dood lange tijd nodig heeft voordat het zijn begeren heeft overwonnen. De geestelijke substanties van de uiterlijke vormen van die zielen zijn als het ware verfijnd. Ze zijn niet meer zo grofstoffelijk, ofschoon ze nog aardse materie zijn. De ziel trekt het mee naar de overkant in het gebied van de geest aan wie ze elke heerschappij over zich heeft afgestaan, en het lichaam volgt haar gewillig. Het ziet af van alles wat het anders begerenswaardig toescheen. Het is volledig zonder weerstand en daarom ook niet meer op de wereld gericht.

En een mens zal sneller rijp worden als lichaam en ziel aan de geest in zich onderdanig zijn. Deze zal ze nu in liefde en wijsheid regeren. Wat hij verlangt wordt door de ziel en het lichaam uitgevoerd en dat draagt bij tot geestelijke vooruitgang. Want de ziel zal de stem van de geest kunnen vernemen, omdat het lichaam tegelijkertijd bereid is, doordat het elke storing ver houdt van de ziel terwijl het zichzelf in de toestand verplaatst dat de stem van de geest zich uit.

Want het lichaam moet zich volledig losmaken van de wereld. Het moet zijn lichamelijk oor sluiten en het luisteren aan de ziel overlaten opdat deze het hem dan overbrengt. Hoe minder de ziel door het lichaam wordt gehinderd, des te duidelijker klinkt voor haar de stem van de geest.

Maar het lichaam behaalt daardoor ook een goed resultaat. Het overwint veel gemakkelijker de materie. Het is in zekere zin gesterkt door de spijs welke de ziel tot zich neemt. Het vergeestelijkt zich steeds meer en de ziel neemt bij haar heengaan van de wereld geestelijke substanties van het lichaam mede in zich op. De aards materiële bestanddelen van het lichaam zullen niet zo'n lang rijpingsproces hebben door te maken, soms zelfs tot de vorming van een nieuwe mensziel worden toegelaten, waar ze zich volledig kunnen vergeestelijken.

Waar ziel en lichaam op de geest aansturen, is zo'n vergeestelijking gewaarborgd, als ook Gods eeuwige ordening in acht wordt genomen bij de positieve ontwikkeling van de geest. De gang van de positieve ontwikkeling kan echter aanzienlijk worden verkort, wanneer de weerstand van het geestelijke is gebroken, dat wil zeggen: wanneer het geestelijke zelf elke weerstand opgeeft, wat steeds het geval is wanneer het lichaam zich losmaakt van alles wat het anders nastreeft. Wanneer het voor de ziel het geestelijk streven verlicht, doordat het zelf zich bij haar aansluit en tracht elke aardse boei te verbreken door bewuste overgave en door zich te onderwerpen aan de geest in zich, die ziel en lichaam nu tot zich trekt en een snelle positieve ontwikkeling van beide nu het gevolg is.

Amen

BD.3414

22 januari 1945

Het vergeestelijken van de ziel - Het overwinnen van de materie

Dat u de wereld zult leren geringschatten is absoluut noodzakelijk als u uw ziel geheel rijp wilt laten worden. Want pas als deze er niet meer naar verlangt, keert ze zich naar het geestelijke rijk toe, de wereld die haar eigenlijke vaderland is, die haar alles biedt wat haar helpt opwaarts te gaan en die dus ook het doel is dat ze door het aardse leven moet bereiken. Hoe meer de mens zich losmaakt van materiële zaken, hoe meer zijn zinnen zich dood houden voor aardse vreugden en genoegens, des te meer vergeestelijkt zich de ziel. Zolang de mens op aarde leeft, moet hij zich weliswaar tot op zekere hoogte naar de eisen van het lichaam voegen. Hij moet aardse verplichtingen nakomen, hij moet aardse werkzaamheden verrichten, hij is dus aard-gebonden en kan zich zuiver

lichamelijk niet eerder van haar losmaken tot God hem wegroept in het geestelijke rijk. Toch kan de mens een tweede leven leiden naast zijn aardse.

Het leven van de ziel hoeft niet volledig deel te hebben aan het leven van het lichaam. De ziel hoeft niet hetzelfde na te streven als het lichaam, maar ze kan zich volledig onafhankelijk ervan haar rijk vormen, dat echter ver van het verlangen van het lichaam af ligt. Ze kan zich naar het geestelijke rijk toekeren en dan zal het lichaam wel zijn aardse taak vervullen, maar nooit meer voor zichzelf aardse genoegens nastreven, veel meer zich spoedig bij het verlangen van de ziel aansluiten en eveneens trachten zich geestelijk bezig te houden, zodra de aardse plichten het daarvoor tijd laten en gelegenheid bieden. En zodra deze graad is bereikt dat nu de mens geen acht slaat op alle materiële goederen, zodra hij zich het geestelijke rijk tot het doel van zijn streven stelt, is hij ook gevrijwaard van sterke verzoeking van de kant van de wereld. Hij kan daar niet meer aan ten offer vallen, alleen zo nu en dan nog lichte gevechten hebben te doorstaan als de wereld zich steeds weer aan hem laat zien met zijn vreugden en genoegens en hem voor zich wil winnen. Maar dit zijn slechts verzoeking die hij steeds zal overwinnen omdat de krachten van het geestelijke rijk, van het rijk waar zijn ziel naar streeft, hem nooit meer loslaten. omdat ze hem met onvermoeibare liefde aantrekken en zijn ziel dus voortdurend beïnvloeden, zodat ze de kracht in zich voelt om weerstand te bieden.

Hoe meer er nu afstand wordt gedaan van de materiële wereld, des te sterker is ook de krachtoverdracht vanuit het geestelijke rijk. En dit toestromen van kracht komt niet alleen de ziel, maar ook het lichaam ten goede. Want dit laatste is nu in staat ook zijn aardse taak te volbrengen, zonder daarom de ziel te verwaarlozen. En de aardse taak zal een dienen in werkzame naastenliefde zijn. De mens zal ook door zijn aardse werkzaamheid de rijpheid van ziel bereiken, omdat deze nu naar de wil van God is. Want de mens die aardse doelen buiten beschouwing laat, die de goederen van de wereld niet meer begeert, die zal ook alleen arbeid verrichten die de medemensen tot voordeel is. Hij zal alleen geven, maar niet willen bezitten en daardoor steeds meer naar het geestelijke rijk streven.

De ziel komt dus uit vrije wil haar eigenlijke bestemming na. Ze overwint de materie en vergeestelijkt zich. Ze smoort het verlangen dat het lichaam oorspronkelijk eigen is en maakt het lichaam genegen zich bij het verlangen van de ziel aan te sluiten. Ze trekt het mee, het geestelijke rijk binnen en dus streeft ze ernstig het doel na dat haar voor het leven op aarde is gesteld. En ze zal dit doel ook bereiken, want alle krachten van het licht staan haar bij, zodat ze de weg naar het eeuwige vaderland zal vinden.

Amen

BD.4031

27 april 1947

Het tot overeenstemming komen van de ziel en het lichaam met de geest

Wat u in staat bent te horen door middel van de innerlijke stem, is belangrijk voor ziel en lichaam en moet dus door beide in acht worden genomen. Dat wil zeggen: de ziel - het denken, voelen en willen van de mens - moet daardoor worden aangespoord en ook het lichaam moet worden overgehaald, gevolg te geven aan datgene wat de ziel nu denkt, voelt en wil. Het lichaam kan ondanks wat de ziel voorstelt toch weerstand bieden. De mens kan, ofschoon hij innerlijk ervan overtuigd is anders te moeten handelen, toch uitvoeren wat weliswaar bevorderlijk is voor het lichaam, maar schadelijk voor de ziel. Dan is het inzien van het juiste wel voorhanden, maar de wil te zwak om het in daden om te zetten. De wil hoort weliswaar bij de ziel, maar de wil is doorslaggevend voor het doen van het lichaam.

Is de wil nu sterk genoeg, dan brengt hij het lichaam ertoe handelingen te verrichten die bevorderlijk zijn voor de ziel. Dan trekt de ziel in zekere zin het lichaam mee in het geestelijke rijk. Ze is niet meer materieel gezind, dat wil zeggen: aardse begeerten hebben niet meer het overwicht, ofschoon de mens nog op aarde leeft en steeds weer de strijd ermee heeft te doorstaan.

Maar de geest in de mens trekt de ziel geweldig aan. En is het haar eenmaal gelukt krachtens haar wil het lichaam af te houden van zijn streven naar de wereld, is het haar eenmaal gelukt lichamelijk verlangen af te zwakken en de ziel goedgunstig te stemmen, dan verwijdert het lichaam zich steeds meer van het aardse. Dat wil zeggen: het vertoeft nog wel in de oude omgeving, doch zijn begeren is alleen maar zwakker geworden en zal tenslotte alleen nog uitgaan naar datgene wat de ziel het overbrengt.

Ook het lichaam zal zijn voldoening vinden in het vertoeven in het geestelijke rijk. En het tot overeenstemming komen van de ziel en het lichaam met de geest kan nu veel gemakkelijker plaatsvinden dan voorheen, waar de ziel nog met het lichaam moest worstelen, dat wil zeggen: waar haar wil nog te zwak was om weerstand te bieden aan de genoegens van de wereld en het streven naar aards goed de overhand hand. Maar deze strijd moet voorafgaan, daar anders de geest in de mens zich geen gehoor kan verschaffen, daar anders de mens ook niet in staat is de fijne stem van de geest te horen.

En daarom komt u mensen voortdurend de dringende aanmaning toe: sla op het wereldse zo weinig mogelijk acht, put uit de Bron van het leven, laat de geest in u spreken die u heel wat meer kan geven dan de wereld u aan vreugden en genoegens geven kan. Richt al uw denken, voelen en willen op het geestelijke rijk, zo vaak als u hiertoe in staat bent. Verricht ook de aardse werkzaamheden met een naar boven gerichte blik. Laat uw gedachten vaak omhoog zweven. Roep God aan en beveel u aan in Zijn liefde en genade. En uw streven zal steeds geestelijker worden. Het aardse zal alleen nog in zoverre indruk op u maken als het voor de instandhouding van het lichaam beslist noodzakelijk is. En uw ziel zal rijp worden aan inzicht. In u zal het licht worden en een hemelse rust zal uw hart binnentrekken, want u hebt de wereld overwonnen.

Amen

BD.4732

4 september 1949

Het één worden van de ziel met de geest

Let erop dat uw ziel rijp wordt, opdat de geest in u zich met haar aaneen kan sluiten, dat wil zeggen: dat hij zich aan haar verstaanbaar kan maken en haar kan beïnvloeden naar mijn wil. En uw ziel zal rijp worden wanneer u uw best doet in de liefde te leven, dus alles te doen wat goed is. Wanneer u tegen uw fouten en zwakheden strijdt, wanneer u ernaar streeft volmaakt te worden. De wil volstaat al, dat de geest in u werkzaam wordt, in zoverre dat hij de ziel te kennen geeft wat ze moet doen, zodat de ziel dus gevoelsmatig datgene nastreeft wat mijn wil is. Hoe hoger de graad van rijpheid van de ziel is, des te begrijpelijker zullen de uitingen van de geest voor haar zijn. Het denken, voelen en willen van de mens zal op de geest gericht zijn, dat wil zeggen: de mens houdt zich meer met zijn innerlijk leven bezig, met de positieve ontwikkeling van de toestand van zijn ziel, dan met wereldse gedachten. En dit alles is het werkzaam zijn van de geest in de mens, die zijn invloed uitoefent op de ziel die zich nu met hem aaneen heeft gesloten en zich omhoog laat trekken. Want de geest in de mens is een deel van Mij en bijgevolg kan hij alleen naar Mij toe leiden. Hij zoekt de vereniging met de geest van de Vader, die echter pas plaatsvindt wanneer de ziel daartoe bereid is. Wanneer de mens door een leven in liefde de barrières doorbreekt die hem tot nu toe van Mij scheidden.

De ziel - het denken, voelen en willen in de mens - moet zonder dwang de richting naar Mij inslaan. Dan wekt ze de geestvont in zich tot leven. En nu begint zijn werkzaam zijn en nooit zonder succes. Hebt u mensen dit

bewerkstelligd, dan zal de geest in u niet langer stil zijn. Hij zal steeds weer trachten de ziel ertoe te brengen hem gehoor te schenken. Dat wil zeggen: de mens zal nu niet meer gedachteloos voortgaan, maar hij zal zich ernstig bezighouden met zijn wedervaren na de dood. Hij zal nadenken over het doel van zijn leven op aarde. Hij zal wensen in de waarheid te staan en de gelegenheden zoeken waar hem zoiets wordt geboden. Zijn zinnen zullen geestelijk gericht zijn. En u zult als eerste moeten nastreven dat u de geestvonnk in u de macht over u zult verlenen, wat weer alleen kan gebeuren door ernstig te willen volmaakt te worden.

Zoals uw wil is, zo is ook zijn werkzaam zijn. Is de wil op Mij gericht, dan zal hij u ook zeker naar Mij toe leiden en u zult het merken aan de richting van uw gedachten die zich meer en meer met het geestelijke bezighouden, omdat dit de ziel deugd doet, ze dus gewillig de geest gehoor schenkt. Probeer allen deze toestand te bereiken dat de geest in u zich kan uiten, dan hebt u een grote vooruitgang te boeken in uw ontwikkeling. Want zodra de ziel zich aan de invloed van het geestelijke toevertrouwt, is elke garantie gegeven voor haar positieve ontwikkeling. Dan trekt dat wat een deel van Mij is u naar Mij toe. Dan sluit u zich met Mij aaneen. En u hebt de taak van uw leven op aarde vervuld, als de vereniging met Mij heeft plaatsgevonden.

Amen

De voorafgaande ontwikkelingsgang van de ziel

BD.6930

29 september 1957

De ontwikkelingsgang van de ziel voor haar belichaming

U mensen bent door vele omvormingen heengegaan. Dat wil zeggen: uw eigenlijke ik - de ziel - moest een eindeloos lange ontwikkelingsgang afleggen, voordat ze zich als mens mocht belichamen. En deze ontwikkelingsgang dus was de gang door een verzameling van scheppingswerken. De ziel moest, in talloze partikeltjes opgelost, elk van deze werken der schepping bewonen en daardoor langzaam rijp worden. Ze moesten steeds weer nieuwe vormen betrekken, zodra verschillende deeltjes zich hadden aaneengesloten. En alle vormen - de ontelbare werken der schepping - droegen dus bij aan het rijp worden van deze zielenpartikeltjes, tot op het laatst weer alle deeltjes zich aaneen mochten sluiten en als menselijke ziel de laatste vorm, het menselijk lichaam, betrokken en deze bewoonden.

Deze ontwikkelingsgang hebt u dus allen moeten gaan, omdat de afstand tot God door uw vroegere zonderval te groot is geweest en de ziel deze verre verwijdering van Hem nooit zou hebben kunnen overwinnen, wegens hun dode toestand die de afval hen had opgeleverd. Ze moest eerst tot leven worden gebracht. Maar het leven kon die zondig geworden wezens niet worden geschonken. Ze moesten het verwerven door dienstbaar te zijn. Maar vrijwillig zou het wezen nooit dienstbaar zijn geweest, omdat de tegenstander van God, die het eens gevolgd is in de diepte, het wezen bij het dienstbaar zijn zou hebben gehinderd.

Het mocht echter ook niet eeuwig aan de dood zijn vervallen, het moest de mogelijkheid worden geboden levend te worden. En deze "mogelijkheid" was dus de schepping. God ontworstelde Zijn tegenstander het gevallen geestelijke en maakte het dienstbaar aan zich zelf. Hij wees elk scheppingswerk naar de natuurwet een bestemming toe en liet het gevallen deze bestemming in gebonden toestand vervullen. Bijgevolg moest het dienen en het verwierf daardoor - ofschoon pas na eindeloze tijd - weer een gering leven, dat het echter gestaag tot vergrote activiteit in staat stelde. Want alles wat uit Gods liefde eens als wezenlijk is voortgekomen, was door Hem uitgestraalde kracht die aandringt op werkzaamheid. Maar het wezenlijke dat zich bij de tegenstander van God aansloot, verweerde zich tegen de bestraling door Gods liefde die voor het leven - dus voor het actief zijn van een wezen - noodzakelijk is en daarom verviel het in de toestand van dood zijn. En het zou ook eeuwig niet meer de weg naar het leven terugvinden als het aan het wezen zelf was overgelaten, omdat het totaal krachteloos werd door zijn val in de diepte.

Daarom heeft God dus een werkstuk in het leven geroepen, dat de wil van het wezen om actief te zijn, tevoren uitsloot, dat nu alleen aan Zijn wil ondergeschikt werd, dat volgens de wetten der natuur de bestemming vervulde die Hij dit werk, de gehele schepping, had toegewezen. Zijn plan bestond alleen daarin, het dode weer langzaam tot leven te brengen, het de mogelijkheid te geven werkzaam te zijn. En zo werd het in nietige partikeltjes aan de afzonderlijke scheppingswerken toegevoegd en volgens de wetten der natuur aangezet tot werkzaamheid. Het was gebonden in die scheppingen en kon zich niet verzetten. Het moest dienen, maar kon daardoor ook een graad van ontwikkeling bereiken, die het steeds meer vrijheid opleverde en die ook het wezenlijke uiteindelijk verplaatst in de toestand van vrije wil, waarin het nu echter vrij moet beslissen of het verder ernaar wil streven omhoog te gaan of de diepte weer wil kiezen. Want God helpt het wezen wel opwaarts te gaan, maar Hij dwingt het er niet toe, wanneer zijn wil verlangt naar beneden te gaan.

De beslissing in vrije wil heeft nu plaats in het laatste ontwikkelingsstadium op deze aarde, wanneer de ziel als mens is belichaamd en weer de vrije wil kan gebruiken naar eigen goeddunken. Dan moet de mens de grote genade van de ontwikkelingsgang tot nu toe inzien en het aardse leven bewust ten volle benutten. Hij moet zich deze genade waardig tonen en willen, dat ook de laatste uitermate korte periode hem naar het doel zal voeren. Hij moet met al zijn zinnen de laatste voltooiing nastreven en dus het toebehoren aan God bewijzen. Hij moet alles doen om niet weer in handen te vallen van diegene, van wie Gods liefde hem eindeloos lange tijden door heeft geholpen zich los te maken. Hij mag niet lichtvaardig van deze korte tijd genieten, hij moet steeds maar aan het geestelijke doel denken, dat hem het vrij worden van elke gebondenheid oplevert, dat hereniging met God betekent in licht en kracht en gelukzaligheid. En daartoe is u mensen het aardse leven gegeven, opdat uw ziel vrij zal worden van een keten die haar lange tijd geleden werd aangedaan door de tegenstander Gods, waaraan ze echter ook zelf schuld had en daarom ook zelf haar deel moet aflossen om vrij te worden en te kunnen leven in eeuwigheid.

Amen

BD.7669

8 augustus 1960

De ziel gaat bewust de belichaming aan

U aanvaardt uw weg over de aarde, volkomen bewust van wat u te wachten staat, en u geeft vrijwillig uw toestemming. Maar de herinnering hieraan wordt u ontnomen, anders zou uw gang over de aarde onder een zekere dwang plaatsvinden, wat echter voor het rijpen van uw ziel niet bevorderlijk zou zijn. U moet daarom tijdens uw aardse leven niet klagen over de een of andere lotsbeschikking, want zij zijn alle slechts middelen, die u moeten helpen de zielen tot rijpheid te laten komen en die bij de juiste instelling ook tot volkomenheid leiden. Dus moet uw wil juist gericht zijn, en daaruit bestaat de aardse levensbeproeving, met welk doel u op aarde verblijft.

Wanneer u zich als mens belichaamt, dan lijken u alle hindernissen gemakkelijk te overwinnen. En u neemt ze graag op u, omdat u inziet dat dit de laatste belichaming in een gedaante is, dat u daarna in alle vrijheid zult kunnen leven, wanneer u de aardse levensweg hebt afgelegd. En het is u ook mogelijk door dit aardse leven vrij te worden uit de vorm wanneer u altijd Gods ondersteuning vraagt. Dan bewijst de ziel dat ze haar aardse levensdoel wil vervullen. Ze

bewijst dat ze God erkent en ze verlangt ook naar Hem, anders zou ze Hem niet aanroepen om Zijn hulp.

En ook de zwaarste slagen van het noodlot zal de ziel nu kunnen overwinnen. Deze zal ze nooit alleen hoeven te dragen, maar ze zal veel geestelijke bijstand ervaren, zodat haar aardse leven ook altijd weer verlichting vertonen zal en ze steeds rijper uit iedere beproeving tevoorschijn komt. Doch zonder zulke beproevingen kan ze niet omhoog klimmen in haar ontwikkeling. Deze kennis wordt haar gegeven vóór haar belichaming als mens, en ze weigert ook niet de aardse levensweg aan te gaan. Zou haar deze herinnering gelaten blijven, dan zouden haar willen en handelen niet vrij zijn. Ze zou steeds onder dwang handelen en ook uit vrees voor het komende, zelfs als haar geen volledige duidelijkheid en kennis daarover geschonken werd.

Maar als mens moet u weten, dat u vrijwillig uw aardse lot op u genomen hebt, en dit weten moet u in zoverre geruststellen, dat u er altijd aan zult moeten denken, dat u het gehele vrij worden uit de gedaante mogelijk is, hoe ook uw aardse levensweg bepaald is. U moet weten, dat u altijd geestelijke ondersteuning mag ondervinden, dat God zelf wil dat u tot Hem terugkeert en dat Hij naar u verlangt en dus ook alles zal doen om u de terugkeer gemakkelijker te maken en dat u daarom ook niets hoeft te vrezen, wat voor lotsbeschikking u ook overkomt. Want met Zijn hulp zult u alles kunnen overwinnen. Met Zijn hulp lukt het u meester te worden over Zijn tegenstander, die u nog geboeid houdt. Want deze heeft geen macht meer over u, wanneer u naar God verlangt, die uw aller Vader is. Die in Jezus Christus de strijd heeft gevoerd tegen Zijn en uw vijand en die hem aldus ook overwonnen heeft. En bij Hem hoeft u alleen maar steeds om kracht te vragen. Hij zal u te allen tijde bijstaan, Hij zal u zelf van kracht voorzien als het erom gaat de levensweg met goed gevolg af te leggen, als het erom gaat alle moeilijkheden te boven komen, welke beproeving u ook is opgelegd, opdat u nog op aarde tot rijpheid komt, zodat u vrij wordt uit iedere gedaante en als vrij schepsel zult kunnen binnengaan in het geestelijke rijk.

Amen

Het rijp worden van de ziel door liefde en leed

BD.0952

7 juni 1939

Verschillende levensomstandigheden zijn geen belemmering voor de ontwikkeling van de ziel

De levenswegen der mensen zijn zo verschillend van aard en kunnen toch tot hetzelfde resultaat leiden. En zo is het onjuist om aan te nemen dat het zielenleven zich alleen in bepaalde omstandigheden kan ontwikkelen, terwijl het totaal niet beïnvloed moet blijven waar de levenssituatie van de mens minder bevorderlijk voor de ziel zou zijn. Deze mening is uitermate onjuist. Alle mensen moeten toch dezelfde mogelijkheid hebben de toestand van volmaaktheid te bereiken en er kan door de eeuwige Godheid nooit een bevoorrechtiging of achterstelling van een wezen gewild zijn, want dit zou nooit verenigbaar zijn met de goddelijke liefde en gerechtigheid. Wel zijn de levensomstandigheden van de mensen schijnbaar gunstig of ongunstig en dit geeft aanleiding tot verkeerde gevolgtrekkingen. Het lot van de afzonderlijke mens echter is hem steeds zó toegewezen als het tot de positieve ontwikkeling in hoogste mate kan bijdragen, als het maar door hem zelf uitvoerig benut wordt. En dit alleen is doorslaggevend.

De mens is wel vaak door buitengewone omstandigheden gedwongen in een bepaalde richting te denken, dat wil zeggen: hij zal op werelds gebied problemen moeten oplossen die zijn gedachten in beslag nemen, zodat hij zich nauwelijks of helemaal niet met geestelijke problemen bezighoudt, maar toch is geen mens op aarde alleen maar aards bezig. Een ieder blijft steeds nog tijd om zich met zichzelf bezig te houden en aandacht te schenken aan geestelijke vragen, wanneer daartoe de wil maar aanwezig is. En ook nooit is het beroep, de levenssituatie, tijd en plaats van zijn aards bestaan op de een of andere manier hinderlijk bij het vormgeven van zijn innerlijk leven naar goddelijke wil. Steeds is de wil van de mens de enige factor waar rekening mee moet worden gehouden. De wil overwint alle uiterlijke levenssituaties die hinderlijk dreigen te worden voor het zielenleven. En weer is het verlangen naar de wereld datgene wat als grootste hindernis kan gelden voor de positieve ontwikkeling van de ziel. En dit verlangen kan zowel in een schijnbaar goede als in een slechte levenssituatie worden gevoed - maar ook bestreden. Alle weerstanden zijn er nu eenmaal om overwonnen te worden. En bijgevolg is het van geen belang of de mens door armoedige omstandigheden een zware levensstrijd en daarom minder wereldse verzoeken heeft te doorstaan, of dat hij in welvaart de des te zwaardere strijd tegen de wereld moet uitvechten. Steeds en in elke levenssituatie is het innerlijk leven volledig gescheiden van het leven van het lichaam.

De gedachten worden de mens zeer veelzijdig overgebracht door de hem verzorgende geestelijke wezens, zodat het alleen op het aangrijpen en benutten ervan aankomt. En dat is nooit afhankelijk van de levenssituatie van de mens en het voor hem bestemde lot. Want dit is volgens wijs plan van de Schepper aan

ieder mens zo toegewezen dat het de grootst mogelijke voltooiing garandeert. En dus hoeft het aardse bestaan alleen maar juist - dat wil zeggen volgens goddelijke wil - gebruikt te worden om tot een volledig succes te leiden. Dus de tegenwerping, dat een beroep of een lot gemakkelijker de weg naar het inzicht zal laten vinden, is geheel ongegrond. Altijd is alleen maar de wil maatgevend, dat de mens zijn innerlijk leven aandacht schenkt en dus uit eigen aandrang werkzaam is voor het heil van zijn ziel.

Amen

BD.6460

25 januari 1956

Loutering van de zielenpartikels - Verderfelijke geesten

Alle substanties in u dragen nog onrijp geestelijks in zich, zowel de materiële uiterlijke vorm, uw lichaam, als ook de ziel die uit ontelbare zielenpartikeltjes is samengesteld. Al deze partikeltjes zijn door de scheppingen van deze aarde gegaan met het doel rijp te worden en hebben zich ook tot op een bepaald niveau gelouterd, daar ze anders niet zouden zijn toegelaten tot de belichaming als mens. Maar er is nog maar een zekere graad bereikt die nog ver van de voltooiing verwijderd is. Deze voltooiing nu zult u in het aardse leven moeten bereiken. Uw ziel moet geheel vrij van onrijpe substanties, dus licht doorlatend, van de aarde scheiden om in het geestelijke rijk opgenomen te kunnen worden, waar ze nu voortdurend doorstraald door licht kan werken in gelukzaligheid. Dat wil dus zeggen: de mens moet gedurende zijn aardse bestaan al het geestelijke van zijn ziel in de ordening van de goddelijke wet brengen. Wat onrijp is bevindt zich nog niet in deze ordening. Het omgeeft de ziel nog als een omhulsel dat het licht de toegang belet.

Maar bij iedere ziel is een goddelijke vonk gevoegd die tot de orde roept. Die de nog onrijpe substanties de laatste rijpheid zou willen toevoeren en het ook kan, wanneer de wil van de mens hem daartoe het recht geeft. Dat wil dus zeggen: een mens die de voltooiing wil bereiken, weet dat hij alleen te zwak is, dat hem hulp moet worden geboden en hij zoekt deze bij God. En God geeft ze hem door de geest, doordat Hij rechtstreeks inwerkt op de mens die zich aan Hem toevertrouwt, dus de verbinding met Hem tot stand heeft gebracht. Deze geest nu zal steeds op de voorgrond treden wanneer zielensubstanties zich bewegen in een ordening die in strijd is met de wet, wanneer niet-goddelijke eigenschappen zich willen uiten die nog niet volledig in de mens zijn onderdrukt. Wanneer begeerten ontbranden of liefdeloze gedachten bovenkomen. Dan wordt de mens

gewaarschuwd of vermaand door de innerlijke stem die steeds de uiting is van God door Zijn geest.

Geen mens betreedt deze aarde in volmaakte staat. Aan iedere ziel kleven nog onrijpe begeerten of opwellingen die in het leven op aarde moeten worden veranderd, zodat de mens meer en meer in goddelijke ordening verkeert, dat zijn ziel zich loutert en de goddelijke vonk in de mens zich meer en meer kan uitbreiden, dat dus het licht van eeuwigheid de ziel kan vervullen en vergeestelijken. Maar steeds alleen dan, wanneer het de wil van de mens is dat hij tot voltooiing zal komen en hij zich aan God overgeeft, Hem vragend hem naar de voltooiing te leiden. Want al het onrijpe geestelijke kan ook door verderfelijke geesten worden aangespoord, zich meer en meer te ontplooien, zodat het omhulsel van de ziel steeds dichter wordt. Maar dan is de wil van de mens niet op God gericht geweest, hij verlangt daarentegen naar beneden. Hij verlangt terug naar hetgeen hij eigenlijk al had overwonnen. Zijn zielensubstanties verzetten zich tegen de goddelijke orde. Ze roepen steeds grotere wanorde tevoorschijn en zijn daarom ook gemakkelijk te beïnvloeden door de krachten die de voltooiing, de terugkeer naar God, willen verhinderen.

De goddelijke geestvonk kan zich in zo'n mens niet uiten. Zij kan zich niet laten gelden, omdat haar fijne stem wordt overstemd en omdat de wil van de mens zelf bepalend is welke krachten er in de mens kunnen werken. Maar dan vergaat de tijd op aarde met negatief gevolg. Niet alleen dat de mens geen ommekeer omhoog heeft bereikt, maar ook dat de aanvankelijk al tot een zekere graad van rijpheid uitgerijpte zielensubstanties deze graad van rijpheid hebben verloren. Ze zijn in een toestand terecht gekomen die weer een ander rijpingsproces vereist dan de gang over de aarde het was. Deze zielen moeten, wanneer ze niet het droevige lot van een hernieuwde kluistering ondergaan, in het rijk hierna onnoemelijke kwellingen verdragen om weer de eerstgenoemde graad van rijpheid te bereiken en dan langzaam opwaarts te klimmen, maar dit is onder heel wat moeilijkere voorwaarden mogelijk dan dat het op aarde mogelijk was. Op aarde kan iedere ziel de volmaaktheid bereiken wanneer ze het wil, want door God wordt haar de kracht geschonken. Maar zonder haar wil neemt ze kracht aan van de tegenstander van God en deze wil niet haar voltooiing, maar haar ondergang.

Amen

BD.7054

3 maart 1958

Het dragen van het kruis ten behoeve van het geheel rijp worden van de ziel

Het is waarlijk beter voor u een treurig aards bestaan te leiden en dan rijk gezegend het rijk hierna binnen te gaan, dan dat u op aarde verwezenlijking vindt en u arm en ellendig ginds aankomt waar de poorten van het lichtrijk voor u gesloten zijn. Eenmaal zult u beseffen hoe kort uw leven op aarde is, gemeten naar de eeuwigheid. En u zult moeten inzien hoe onverstandig het was, om ter wille van deze buitengewoon korte tijd van leven op aarde, de vreugden van het geestelijke rijk verspeeld te hebben. Want het kan eindeloos lang duren totdat u in het hiernamaals tenminste die graad hebt bereikt dat u door een lichtschijnsel zult kunnen worden getroffen. En evenzo zult u dankbaar terugkijken op het zware lot van het leven op aarde dat u naar uw voltooiing voerde.

Maar opdat het voor u niet te zwaar zou zijn te dragen, daarvoor stierf de mens Jezus aan het kruis, in Wie zich God als de eeuwige Liefde zelf heeft belichaamd om u van uw schuld te bevrijden die u onherroepelijk eeuwig leed zou hebben opgeleverd. En dus zult u in elke nood van het lichaam en van de ziel tot Hem kunnen roepen en Hij zal u waarlijk helpen het kruis te dragen waaronder u dreigt te bezwijken. Maar denk er steeds aan dat Hij u mensen heeft aangemaand Hem na te volgen met de woorden: "Neem uw kruis op u en volg Mij na". Hij is voor u wel de kruisweg gegaan, Hij heeft uw zondenschuld op Zijn schouders genomen en ze dus voor u gedragen. Hij droeg de oer-schuld van uw eertijdse afval van God en stierf voor het teniet doen hiervan de bitterste dood aan het kruis.

Maar u mensen gaat uw weg over de aarde niet alleen om te boeten, veeleer om u positief te ontwikkelen. U zult in vrije wil een zekere graad van rijpheid moeten bereiken. U zult u zelf weer moeten omvormen tot uw oer-wezen en dat betekent ook arbeid aan uzelf, arbeid die het meest succesvol geleverd wordt door werkzaam te zijn in liefde. En deze arbeid aan uzelf, aan uw ziel, verzuimt u vaak en u zult daarom ook niet vooruitgaan in uw ontwikkeling. Van uw oer-schuld zult u weliswaar bevrijd kunnen worden door het verlossingswerk van Jezus Christus, en dan bent u ook in staat u positief te ontwikkelen, maar bent u nalatig, dan zult u door allerlei leed en moeiten eraan herinnerd worden dat u op aarde verblijft met het doel uw ziel te vervolmaken. Dan wordt u dus opgelegd een kruis te dragen en dat zult u op u moeten nemen en u zult de goddelijke Verlosser moeten navolgen. U zult de weg van liefde en leed moeten gaan om uw ziel rijp te laten worden.

U bent eens schuldig geworden en deze schuld is voor u teniet gedaan door het verlossingswerk van Jezus Christus. Maar u zult nu met Zijn hulp - die u zeker zult ondervinden - ook moeten trachten uw nog gebrekkige toestand op te heffen. U zult moeten doen wat de goddelijke Verlosser zelf u op aarde leerde: Zijn

geboden van de liefde tot God en tot de naasten vervullen. U zult moeten dienen in onbaatzuchtige naastenliefde en daardoor uw wezen weer tot liefde moeten vormen, zoals het oorspronkelijk is geweest. U zou zonder de verlossing door Jezus Christus te zwak zijn om een leven in liefde te leiden, zoals Hij zelf het u heeft voorgeleefd. Maar deze zwakheid valt van u af wanneer u maar wilt dat Hij ook voor u gestorven is. Maar nu zult u ook Zijn genadegave - de versterkte wil - moeten gebruiken, doordat u ook een leven in liefde zult leiden, omdat alleen zoiets ook uw wezen verandert, u dus geestelijke vooruitgang brengt. Dan zult u dus de omhulsels afstoten en uw ziel zal ontvankelijk zijn voor licht.

Maar vaak zult u op een andere manier deze omhulsels kwijt moeten raken. U zult leed moeten doorstaan, dat eveneens een middel is dat ontbindt. En dan is u dus opgelegd een kruis te dragen. En u zult niet mogen morren en klagen. Integendeel, u zult dit kruis berustend moeten dragen met het oog op het leven van de ziel, dat eeuwig duurt. Want de rijpheid van uw ziel is uw eigen werk, zelfs wanneer alle schuld van u wordt afgenomen, juist door het grote werk van erbarmen van God Die uw door de schuld ontstane zwakheid kent. Hij geeft u de kracht weer terug, opdat u nu zelf de hand zult leggen aan de verandering van uw ziel, terug naar de vroegere gelukzalige toestand vol van kracht en licht.

U zelf zult de arbeid moeten verrichten, lief hebben en lijden, zoals ook Jezus voor u geleden heeft uit overgrote liefde voor u. Alleen is het veel beter wanneer slechts uw lichaam hoeft te lijden, dan dat de ziel een rijk hierna binnegaat waar een toestand vol kwelling haar lot is. Het lijden van het lichaam is gering te noemen tegenover die kwellingen van de ziel, maar u mensen zult ook het lijden van het lichaam kunnen uitbannen in het vaste geloof aan de kracht van de naam Jezus. Want dan is Hij bereid voor u het kruis te dragen. Dan is uw ziel al zoveel rijper geworden, wanneer dit geloof in u aanwezig is. Want dit sterke geloof is veroorzaakt door de liefde. En dan zal de mens ook zijn lichamelijk lijden kwijt raken, omdat de ziel nu zulke middelen niet meer nodig heeft, omdat ze die rijpheid heeft verkregen die haar de toegang tot het lichtrijk verzekert. Dan wordt de mens dus het kruis van de schouders afgenomen, dan is de liefde van de goddelijke Verlosser de mens te hulp gekomen en heeft hem bevrijd van zijn last.

Amen

BD.7360

10 mei 1959

Loutering van de ziel door de liefde

Het draagt veel bij aan uw loutering wanneer u zich maar steeds weer de geboden van de liefde voor God en voor de naaste voorhoudt en u afvraagt in hoeverre u deze geboden nakomt. Want als u eerlijk bent tegen uzelf, zult u nooit met uzelf en uw levenswandel tevreden zijn, omdat u steeds ijveriger werkzaam in liefde zou kunnen zijn en u vaak een gelegenheid verzuimt. Maar al de wil om juist te handelen en ook al het feit zich die zelfbeschouwing voor te nemen, is gunstig voor uw ziel. Want elke goede wil heeft een zegenrijke uitwerking. En u wordt u bij zo'n serieus onderzoek ook van uw zwakheden bewust - die ieder mens heeft, zelfs wanneer hij van goede wil is, totdat hij zo ijverig werkzaam is in liefde, dat hem nu de kracht van de liefde vervult, die ook de wil werkelijke versterking geeft.

Geloof alleen nooit een loutering van uw ziel niet meer nodig te hebben. Geloof nooit dat u al die graad hebt bereikt die u het binnengaan in het lichtrijk garandeert. U zult moeten streven en werken aan uzelf, zolang u op aarde leeft. En u zult er alleen goed aan doen wanneer u zich vaak aan zulke beschouwingen overgeeft en probeert uw fouten en zwakheden te doorgronden. En uw wil zal ook gesterkt worden om de arbeid aan uw ziel onophoudelijk uit te voeren, omdat zulke zelfbeschouwingen al blijk geven van uw ernstige wil om volmaakt te worden.

Elk nalaten van een goede daad zal bij een zelfbeschouwing in u boven komen. Elke weigering of veronachtzaming van de goddelijke geboden van de liefde zal u in herinnering komen en dan moet u toch steeds het vaste voornemen opvatten u te beteren en elke gelegenheid te benutten om het verzuimde in te halen. En er zal voor u alleen maar zegen uit voortvloeien dat u steeds gemakkelijker de geboden van de liefde voor God en de naaste zult vervullen, omdat u kracht zult ontvangen als u het serieus meent.

De mens moet zich eens intensief verdiepen in zijn plichten tegenover de naaste, wanneer hij juist dat gebod wil nakomen. Hij moet steeds voor ogen houden dat hij de naaste moet helpen in elke nood en benauwenis, zij het van aardse of geestelijke aard. En hij moet daarom zijn ogen niet gesloten houden voor diens nood. Hij moet er steeds aan denken hoe hem in dezelfde nood hulp van pas zou komen en hoe dankbaar hij die zou aannemen. En hij moet er steeds aan denken waar de medemens behoefte aan heeft, hetzij geestelijk of lichamelijk. Want ook geestelijke nood moet hij trachten op te heffen, waar dat mogelijk is, omdat dit een werk van liefde is met een bijzondere uitwerking op de ziel van de medemens.

Daarom kan de mens niet vaak genoeg in zichzelf keren en over alles nadenken wat God door Zijn geboden van de liefde van hem verlangt. Want steeds zijn deze het richtsnoer voor een juist geleefd aards bestaan. Steeds kan hij zich aan

deze geboden houden, wil hij juist en naar de wil van God zijn aardse leven afleggen, steeds zichzelf en zijn medemensen tot zegen. Want God verlangt niets anders van de mens dan dat deze zich verandert tot liefde. Hij verlangt alleen dat hij Zijn geboden onderhoudt, om hem een gelukkig leven in licht en kracht en vrijheid te schenken, wat echter zonder liefde ondenkbaar is. En elke volmaaktheid van de ziel hangt alleen maar af van de omvorming (van de eigenliefde) tot onzelfzuchtige liefde, die dan ook de liefde voor God garandeert en de vereniging met Hem tot stand brengt, waar alle gelukzaligheid in het geestelijke rijk van afhankelijk is.

Amen

BD.7420

2 oktober 1959

Het levenslot is altijd goed voor het rijp worden van de ziel

In al het gebeuren zult u de wijze leiding van uw Vader in de hemel moeten zien en u zult altijd moeten weten dat er niets willekeurig gebeurt. Alles is zo beschikt in uw leven als het voor de ziel het beste is, vooropgesteld dat uw wil overeenstemt met de goddelijke wil. Dan moet uw ziel geheel rijp worden. Dan moet ze het doel bereiken dat haar voor het leven op aarde is gesteld: vergeestelijking en aaneensluiting met God, zoals het geweest is in het allereerste begin. Het heilsplan ligt voor elke ziel vast. Ieder mens wordt zo geleid dat hij steeds het juiste kan doen, maar niet per se het juiste moet doen, omdat hij een vrije wil heeft die zich in het aardse bestaan moet waarmaken. Toch is het lot van de mens niet de aanleiding dat hij geestelijk faalt, maar alleen zijn wil heeft de schuld. Want alles wat de mens door het lot bepaald is voorbeschikt, is geschikt om de ziel naar de hoogste rijpheid te leiden als de wil juist wordt gebruikt.

En alle gebeurtenissen komen zo op de mens af, dat de ziel zich volledig waar kan maken, dat ze er het grootst mogelijke resultaat uit kan halen. Want hoe moeilijker het aardse bestaan vaak op een mens afkomt, des te meer mogelijkheden doen zich voor om de ziel te helpen rijp te worden, terwijl een gemakkelijker leven op aarde hem vaak lauw en traag kan maken en de ziel er geen voordeel uit trekt wanneer ze niet buitengewoon ijverig is, maar dan altijd rijp zal worden in korte tijd. In de laatste tijd nu is voor veel mensen de levensduur beperkt naar wijs raadsbesluit van God, maar steeds tot voordeel van de ziel die ofwel dreigt te falen of te traag is in haar zielenarbeid. Maar dan is het levenslot vaak buitengewoon zwaar en biedt dus de ziel extra gelegenheid om rijp te worden. En nooit zal een ziel mogen geloven dat het haar bijzonder moeilijk

wordt gemaakt geestelijk te rijpen. Het lichamelijke leven kan wel voor de één moeilijker zijn dan voor de ander, maar iedere ziel zal geestelijk rijp kunnen worden, wanneer ze maar de wil daartoe heeft. Veeleer zou ieder mens dankbaar moeten zijn wanneer hij door het leven hard wordt aangepakt. Want zijn ziel kan sterker worden en spoedig de wereld en het aardse verlangen de baas worden, wat haar veel moeilijker valt wanneer de mens aards alles kan verwezenlijken wat hij wil, wanneer hij door het lot rijk wordt bedacht en weinig hoeft te strijden voor zijn aards bestaan.

Eens zult u de zegen van een zwaar levenslot ervaren, wanneer u zult inzien dat u overwinnaars van de aardse materie bent geworden, dat het aardse leven voor u geen keten meer is, wanneer u geleerd hebt andere schatten te begeren dan alleen aardse goederen. Dan zal ook een zwaar levenslot u niet meer belasten. U zult het gemakkelijker klaarspelen en in zekere zin hebt u het doel al bereikt: het beheersen van de materie die de keten van de ziel is zolang de mens haar begeert. En de mens die door het aardse leven zwaarder wordt belast, leert veel eerder de materie te overwinnen. Maar het strekt zijn ziel tot heil en de mens zou daar dankbaar voor moeten zijn, maar niet moeten morren over zijn zwaar levenslot dat Gods liefde en wijsheid voor hem uitkoos om zijn ziel te helpen vrij te worden.

Amen

Het zich losmaken van de wereld

BD.1903

1 mei 1941

Het overwinnen van de materie - De positieve ontwikkeling van de ziel

De ziel moet zich opwaarts ontwikkelen en zich te allen tijde kunnen losmaken van de wereld en haar vreugden en zorgen. Dan pas heeft ze de materie overwonnen, want dan is de wil om op te klimmen sterker dan de wereld. Dan pas kan ze rijp worden en geestelijke rijkdom in ontvangst nemen, als ze het aardse niet meer begeert. Hoe moeilijker het haar valt naar het geestelijke rijk op te stijgen, des te groter is haar verdienste wanneer ze de tocht omhoog toch aflegt. Want door het overwinnen van de weerstanden, wint ze aan kracht voor zover ze om goddelijke bijstand vraagt. De wil van de mens die kiest voor boven, zal waarlijk worden beloond en wat de ziel prijsgeeft, ontvangt ze duizendvoudig terug. Wat ze opgeeft is aards vergankelijk, wat ze ontvangt is echter geestelijk

goed dat eeuwigheidswaarde heeft. En daarom moet de mens naar dit geestelijke goed verlangen vanuit het diepst van zijn hart. Pas dan kan het hem worden aangeboden.

De zin en het doel van het aardse leven is de positieve ontwikkeling van de ziel en steeds zal dit voor de ziel een strijd moeten betekenen, daar er zonder strijd geen vooruitgang is. Steeds moet er iets worden overwonnen om succes te kunnen boeken. Wiens leven nu zonder strijd voorbijgaat, diens geestelijke rijpheid staat op losse schroeven, dus zou zijn leven nutteloos geleefd zijn. Daarom zal de mens nooit een helemaal zorgeloos leven beschoren zijn, want dit zou een tekort aan goddelijke liefde voor hem betekenen. Maar God heeft alleen dat ene doel: het opvoeden tot geestelijk rijpe wezens. En Hij moet ze daarom voortdurend in een toestand van strijd plaatsen, opdat ze de gelegenheid hebben geheel rijp te worden. Maar de mensen zien dit niet als een bewijs van Gods liefde, veeleer aanvaarden ze meestal onwillig het hun opgelegde lot. Doch strijden en lijden met overgave levert hun pas het loon van een positieve ontwikkeling op.

Alles aannemen als door God gezonden en het proberen te overwinnen met behulp van goddelijke kracht, plaatst de ziel in die toestand van rijpheid die het doel is van het aardse bestaan. Want dan pas buigt hij zich voor de wil van God. Dan onderwerpt hij zichzelf en zijn wil aan zijn Schepper en dan ziet hij de aardse vreugden als een gevaar dat hij zou moeten overwinnen om daardoor dichter bij God te komen. Want het vragen om kracht levert hem de uitstraling van de goddelijke liefde op en doet hem inniger aaneensluiten met God. De mens kan dus de aaneensluiting met God alleen vinden als hij zich zonder weerstand aan Hem overgeeft, doordat hij alles opgeeft ter wille van dit ene doel: bij God te komen.

De geest is gewillig, maar het vlees is zwak. En zolang de ziel aan het lichaam denkt en dus de wil erop richt, is de geest die graag opwaarts wil klimmen, aan banden gelegd. Dus moet de ziel strijden tegen het vlees. Ze mag geen acht slaan op de begeerten ervan, maar moet de geest de vrijheid geven. De ziel moet zich gewillig van het lichaam losmaken om zich te verenigen met de geest, al kost het ook strijd en lijkt het weinig aantrekkelijk. En dat is de zin en het doel van het leven, dat de mens dagelijks weerstand biedt aan de begeerten van het lichaam, opdat hij dit de baas zal worden en de geest in zich de vrijheid zal geven om op te stijgen naar geestelijke gewesten, daar geestelijk goed in ontvangst te nemen en dus onvergankelijke rijkdom zal vergaren voor de eeuwigheid.

Amen

BD.3804

18 juni 1946

Waakzaamheid tegenover de vijand van de zielen

U zult waakzaam moeten zijn, dat u niet het slachtoffer gaat worden van de vijand van uw zielen. Want hij is er voortdurend op bedacht u op een dwaalspoor te brengen en u door allerlei verblindende middelen van de juiste weg af te brengen. Hij komt ook in het gewaad van een leider en hij probeert zo uw vertrouwen te winnen. Hij belooft u zeker naar het doel te leiden, maar zijn doel is de wereld, dus belooft hij u aardse voordelen, hulp in aardse benauwenis. Hij tracht de paden voor u te effenen, maar alles onder één voorwaarde: uw ziel aan hem af te staan, dus uw geestelijke vermogens en gedachten los te maken van God, van het geestelijk streven. En al zijn beloften zullen daden van liefdeloosheid vragen. Ieder mens die zich aardse voordelen wil verschaffen, zal er niet toe in staat zijn als hij in de liefde wil leven. Dus moet hij het ene of het andere opgeven. Hij moet weten dat hij zijn ziel zal verkopen als hij zich zijn aardse leven tot een leven in welvaart wil maken.

Hij moet weten dat elke poging daartoe gebeurt op aansporen van diegene die de ziel wil verderven. En hij moet waakzaam zijn. Hij moet zijn toevlucht nemen tot God, opdat Hij hem zal beschermen tegen de invloed van de vijand. Hij moet vragen om versterking van zijn wil ten gunste van het goede en om af te zien van aardse goederen. Want als u zich ook een aards leven in welstand en behaaglijkheid verschaft, voor wat verruilt u dit? Alleen voor een ondraaglijk lot voor de ziel in het rijk hierna. Want komt de tijd van nood over u, dan heeft dat ook zijn wijze betekenis en bedoeling, zolang hij door God zelf is toegelaten.

Maar de vijand van uw ziel stelt juist in de tijd van nood alles in het werk: hij probeert uw denken en streven nu daarop te richten, wat u aan aardse goederen ontbreekt. Hij tracht uw hebzucht daarnaar te versterken en uw gedachten in beslag te nemen. En alleen de kracht van uw wil beschermt u daartegen. Want wat hij belooft is alleen maar begoocheling. Het is slechts die weinige dagen van uw aardse bestaan nuttig voor u, waarna u verzinkt in een niets en u uw zielen achterlaat in uiterste armoede.

Zie vrijwillig af van datgene wat alleen het lichaam gelukkig maakt, maar de ziel geen voordeel oplevert. Laat uw lichaam op aarde in soberheid leven en bedenk in plaats daarvan uw ziel met geestelijk goed dat onvergankelijk is en dat u na zal volgen in de eeuwigheid. Wees waakzaam tegenover alle verzoeken en blijf bidden. Vraag om kracht en genade en versterking van uw wil. En uw verlangens

zullen minder worden. De aardse goederen zullen u niet meer zo aantrekkelijk voorkomen. U zult weerstand kunnen bieden aan alle influisteringen van de vijand en als compensatie geestelijk goed in ontvangst kunnen nemen, dat uw ziel duizend maal gelukkiger maakt, omdat het u het eeuwige leven oplevert.

Amen

BD.7344

23 april 1959

Onafgebroken strijd tegen de wereld

En wanneer u de vreugden van deze wereld begeert, denk er dan aan dat er geestelijke vreugden voor u verloren gaan, omdat u beide tezamen niet kunt bezitten - het geestelijke en het aardse rijk - want: "mijn rijk is niet van deze wereld". De vreugden die de aardse wereld u biedt zullen steeds alleen het lichaam bevredigen, maar niet de ziel die wat anders nodig heeft om gelukkig te worden. Die niet met aardse genoegens afgescheept kan worden, maar geestelijk voedsel nodig heeft om zalig te worden. Let daarom steeds op uw begeren, dat het niet de overhand krijgt en het verlangen van uw ziel doodt. Let er steeds op dat aardse vreugden u niet afhouden van het geestelijk streven, dat ze er als het ware tegengesteld aan zijn, dat in dezelfde mate het geestelijk streven van de mens afneemt, wanneer hij tracht zichzelf - dat wil zeggen: zijn lichaam - lichamelijke genoegens te verschaffen. Denk er daarom altijd aan dat "mijn rijk niet van deze wereld is".

Wat u dus vreugde geeft of begerenswaardig voorkomt en nog tot deze wereld behoort, zal voor u nog een kleine hindernis betekenen op de weg naar boven, naar het geestelijke rijk. Van Mij uit is u niet alles verboden, alleen mag het gevaar niet aanwezig zijn van de weg naar Mij af te raken. Zolang dit gevaar niet bestaat, kunt u ook uw lichaam geven wat dit verlangt. En dat moet u zelf vaststellen of en in welke mate u gehinderd wordt in de omgang met Mij, in het ijverig streven naar mijn rijk en zijn gerechtigheid. En als u zich nu een gelegenheid laat ontgaan die uw ziel een geestelijke verzadiging zou hebben kunnen bezorgen, alleen maar om uw lichaam een weldaad te bezorgen, dan is dit een onrecht tegenover uw ziel die eveneens gebrek lijdt en een versterking nodig heeft.

Wie naar het geestelijke streeft, zal nooit het geestelijke rijk of het welzijn van zijn ziel terzijde schuiven. Hij zal beide steeds op de eerste plaats stellen, hij zal niet anders kunnen dan eerst aan zijn ziel te denken en hij zal aan het lichaam niet

veel aandacht schenken voordat hij zijn ziel heeft verzorgd. En wat hij dan voor zijn lichaam doet is juist, ook voor mijn ogen, want hij dacht eerst aan mijn rijk en mijn wil, voordat hij aandacht had voor zijn aardse bestaan en dat is juist en ook in overeenstemming met mijn wil. Want Ik heb u in deze wereld geplaatst, omdat u daarin moet rijpen. En uw ziel zal daar ook rijp in worden wanneer u steeds mijn wil voor ogen houdt en op aarde hiernaar leeft. En mijn wil zal steeds zijn dat u uw ogen naar Mij opheft, dat u er naar streeft om bij Mij te zijn, dat u verbinding zoekt met Mij, dat het geestelijke rijk u dus in de ban houdt en u zich niet ter wille van de aardse wereld weer begraaft in de materie die uw dood is.

En wanneer grote aardse verleidingen u prikkelen, wees dan steeds waakzaam dat u geen schatten van uw ziel verliest, dat u vrijwillig opgeeft wat uw ziel al in bezit had genomen, dat u geen acht slaat op haar verlangens en haar nood laat lijden ter wille van aards bezit of aards genot. De wereld is uw vijand. Probeer haar de baas te worden en maak haar dienstbaar aan uzelf, maar laat haar niet de baas worden over u, aan wie u zich onderwerpt en daardoor verliest i.p.v. te winnen. Blijf in voortdurende verbinding met het rijk dat niet van deze wereld is en u zult waarlijk overwinnaar zijn over de aardse wereld. Ze zal u dienen om u te voltooien, omdat dit alleen uw doel is.

Amen

Bewuste arbeid aan de ziel

BD.1382

12 april 1940

De wil van de mens wordt beoordeeld, niet de daad - Arbeid aan de ziel

De aandrang van het hart is beslissend voor het handelen van de mensen. En elke daad zal daarom de mens kenschetsen, welke gezindheid in hem aanwezig is. Het is echter van belang dat de mens ten uitvoer kan brengen wat hij van plan is. Maar vaak wordt hem dat op de een of andere manier belet. Steeds blijft zijn wil dan de maatstaf van zijn gezindheid, niet dat wat hij realiseert als dit laatste niet in overeenstemming is met zijn wil. De mens kan dus wel gedwongen onder een of andere beïnvloeding een goede daad verrichten. Deze daad kan hem echter niet worden aangerekend, omdat ze niet vanuit zijn innerlijk gevoel werd geboren en omdat hij ze zonder deze dwang nooit zou hebben verricht. Evenals omgekeerd de wil om een goede daad te verrichten die niet kan worden uitgevoerd als goede daad wordt aangerekend. En zo oordeelt de Heer ook hier weer in strengste

rechtvaardigheid. Hij kent de harten van de mensen. Hij kent elke opwelling, elke gedachte, en voor Zijn ogen kan niets verborgen blijven.

Als u mensen zich nu overgeeft aan het geloof dat alle goede gedachten worden beoordeeld als volbrachte daad, dan zal dit uw denken veredelen. U zult beginnen u steeds rekenschap te geven van uw meest innerlijke gevoelens, van alle woorden en gedachten. U zult zelfs elke goede daad met kritische ogen bekijken en u steeds afvragen of ze helemaal in overeenstemming was met uw denken. En dat is arbeid aan de ziel. Het voortdurend zichzelf observeren, het voortdurend streven opwaarts te gaan en zich een buitengewoon sterk ontwikkeld waarheidsgevoel eigen maken, dat alles is bewuste arbeid aan de ziel.

De mens moet zich op de eerste plaats opvoeden tot liefde, doordat hij zich steeds beijvert de medemens te helpen. Hij moet een zeker geestelijk overwicht hebben op alles wat hem te slim af zou kunnen zijn en hem iets liet volbrengen wat niet overeenkomt met de innerlijke drang van zijn hart. Hij moet dus, als een verkeerde invloed hem tot schijnbare vervulling van zijn levensloopbaan zou willen aansporen, zijn hele wil hier tegenover stellen en gehoor geven aan de innerlijke stem die hem zijn juiste levenswandel voorschrijft. Hij moet dus door zijn wil om God te dienen tot elke goede daad worden aangezet. Hij moet zich eraan gelegen laten liggen dat willen en handelen steeds met elkaar in overeenstemming zijn. Dat dus nooit de daad afwijkt van de wil, maar dat wil en daad zich steeds in dezelfde richting bewegen en nu zijn innerlijk voortdurend gevormd wordt, tot de wil helemaal één is geworden met de goddelijke wil en de daad waardevol is voor God.

Amen

BD.3661

19 januari 1946

De arbeid aan de ziel

Onderzoek uzelf, erken uw zwakheden en probeer ze te overwinnen. Dit is het arbeiden aan uw ziel, dat u probeert mensen te worden die in mijn ordening blijven, naar mijn wil leven en zich tot liefde vormen. Want elke zwakheid, elke tekortkoming en ondeugd heeft zijn oorzaak in liefdeloosheid, in de eigenliefde.

Zachtmoedigheid, vredelievendheid, deemoed, geduld, barmhartigheid en rechtvaardigheid zijn tekenen van de naastenliefde. En wanneer u hierin tekort schiet bent u niet van liefde vervuld, dus moet u ijverig werken aan uzelf. Maar

daarvoor moet u zelf eerst uw zwakheden en gebreken als zodanig onderkennen, en daar is ernstige zelfkritiek voor nodig, een ernstig bezinnen op en rechtzetten van uw houding tegenover Mij en uw medemensen. Mij moet u als Vader respecteren, ieder mens echter als broeder of zuster - omdat u allen "kinderen" bent van één Vader. En kinderen, jullie moeten elkaar liefhebben, dan zal jullie ook mijn welgevallen ten deel vallen, want dan kan Ik zelf bij mijn kinderen vertoeven. Elke ondeugd houdt Mij echter tegen en dat is alleen in uw nadeel, want zonder Mij en mijn tegenwoordigheid blijft u zwak en onvolmaakt en kunt u uw doel op aarde niet bereiken.

Uw doel is volmaaktheid, verandering tot liefde, verandering van uw wezen tot de oertoestand die u vrijwillig opgegeven hebt. Want alleen de oertoestand is zaligmakend en zolang u van deze vervreemd bent, is gebrekkigheid, onwetendheid en krachteloosheid uw lot, zowel op aarde als ook in het geestelijke rijk. Ik wil u weer de gelukzaligheid verschaffen en vermaan u daarom voortdurend dat u die nastreeft. Dat u de omvormingsarbeid van uw wezen ernstig ter hand neemt, dat u door innerlijke overdenking leert inzien hoe weinig uw denken en handelen met mijn wil overeenkomt omdat u nog in de eigenliefde volhardt. En dat u zich moet beijveren om deze gebrekkige toestand te veranderen. Dat u de liefde beoefent waar en wanneer u daartoe gelegenheid geboden wordt. Want alleen door de liefde kunt u zalig worden, alleen door de liefde kunt u uw tekortkomingen en ondeugden de baas worden.

En wanneer u de liefde nog niet in u voelt, vorm u dan verstandelijk tot juist denkende mensen. Wees zachtmoedig, vredelievend, ootmoedig en geduldig en tracht uw medemensen te helpen. Dan zal het gevoel van liefde in u ontwaken, het zal u gelukkig maken en u aansporen tot liefdadigheid. En dan drijft het verstand u niet meer, maar het hart, en dan gaat u stap voor stap omhoog. Sla uzelf daarom gade. Keer in uzelf en vraag u ernstig af of u juist denkt en handelt, en uw hart zal u dan antwoord geven. Ook Ik zelf zal u te hulp komen als u zich serieus deze vragen stelt. Ik zal u de kracht doen toekomen om uit te voeren wat u serieus wilt, en de arbeid aan uw ziel zal dan ook een gunstige voortgang hebben. U zult er bevrediging in vinden u aan Mij te onderwerpen en u zult gestadig omhoog gaan, zodra het uw wil is volmaakt te worden.

Amen

BD.6924

20 september 1957

Arbeid aan de ziel: verandering van de eigenliefde tot naastenliefde

Niets kan u ervan ontheffen zelf te werken aan uw ziel wanneer u het eeuwige leven wilt verwerven. De omvorming van uw wezen is arbeid van de vrije wil. Het is de omzetting van de eigenliefde in de onbaatzuchtige naastenliefde, want alleen deze laatste is goddelijke liefde. Een liefde die met het oer-wezen van God overeenstemt, een liefde die kracht als uitwerking heeft en die het principe is van de goddelijke orde. De mens is echter bij het begin van zijn belichaming vervuld van eigenliefde, als erfenis van degene die zonder enige liefde is en aan wie u uw bestaan als mens hebt te danken. Want eens was u goddelijke wezens, vervuld van licht en kracht. U was voortgekomen uit de liefde van God en dus ook als Zijn scheppingen vervuld van liefde. Maar het was een zuivere, onzelfzuchtige, goddelijke liefde die steeds alleen gelukkig trachtte te maken, die terugdrong naar de eeuwige liefde en met haar in innige verbinding stond. Maar deze liefde veranderde geheel door de invloed van hem die zich in eigenwaan van God afwendde en die zijn wil en zijn gezindheid ook op u overdroeg. En het zich afkeren van God had tot gevolg dat ook Zijn liefde op weerstand stuitte, dat u haar afwees en ze dus niet meer bij u werkzaam kon worden, omdat elke weerstand de werkzaamheid van de liefde opheft.

Maar dat God Zijn schepselen die uit de kracht van Zijn liefde voortkwamen niet opgeeft, dat Hij onophoudelijk probeert hun liefde weer terug te winnen en dat Hij daarom een weg vond waarover de terugkeer naar Hem weer mogelijk werd gemaakt, is gebaseerd op Zijn eindeloze liefde. Maar de terugkeer naar Hem kan alleen plaatsvinden wanneer het wezen de kracht van Zijn liefde weer aanneemt, wat zoveel betekent als dat het zijn weerstand opgeeft, dat het zich verandert, dat het zich weer omvormt tot dat wat het was in het allereerste begin, dat dus de verkeerde liefde, de eigenliefde, weer geheel verandert in goddelijke liefde. Deze omvorming van het wezen vereist echter ook bewuste arbeid aan zichzelf.

De mens is er bij het begin van zijn belichaming steeds alleen maar op bedacht om voor zichzelf en zijn lichamelijk welzijn te zorgen en hiernaar te streven. Hij zal steeds meer aan zichzelf denken dan aan zijn naasten. Hij zal eerst zijn eigen lichaam verzorgen, alvorens voor de medemens werken van liefde te verrichten, omdat de eigenliefde hem nog beheerst als gevolg van de eertijdse afval van God. Maar verricht hij nu bewust arbeid aan zijn ziel, dan zal hij ook zijn best doen elke eigenliefde uit zichzelf te verdringen en ze te vervangen door onbaatzuchtige naastenliefde. En dat betekent de omvorming van zijn wezen, want zachtmoedigheid, deemoed, vredelievendheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid en geduld zullen zich bij de medemens steeds als een weldaad laten voelen, zoals ze echter ook het achterstellen van het ik en van de lichamelijke wensen, een

strijden tegen zwakheden en fouten vereisen, dus de eigenliefde langzaam zal veranderen in zuivere, onbaatzuchtige liefde die steeds gelukkig wil maken.

Deze arbeid aan uw ziel zult u onherroepelijk moeten verrichten en deze arbeid kan niemand u uit handen nemen. Ze is het doel van uw leven op aarde. Ze is de zekere weg van de terugkeer naar God en naar de eeuwige gelukzaligheid. En er is niets wat u van dit bewuste werken aan uw ziel ontslaat. Er zijn geen andere middelen die u gelukzaligheid schenken buiten die arbeid aan uzelf om. U bent allen met fouten en zwakheden behept, omdat u de vroegere volmaaktheid hebt opgegeven door de afval van God, door Zijn liefde af te wijzen. Maar u zult weer volmaakt kunnen worden. U zult weer vol van licht en kracht kunnen worden. Maar tevoren zult u zich weer aan het oer-wezen van God moeten aanpassen, daar anders de goddelijke liefdesstroom u niet kan doorstromen. En dit is voor u ook mogelijk in het stadium als mens, wanneer u maar serieus de wil daartoe hebt en dus bewust aan uzelf werkt.

De kracht wordt u ook toegestuurd, zodra u God daarom vraagt. En wat u aanvankelijk als moeilijke arbeid ervaart, zal u steeds makkelijker vallen, omdat u zelf dan een ongekend geluk voelt dat alleen de zuivere, goddelijke, zichzelf opofferende liefde bereiden kan. Maar zolang de mens nog zijn eigen welzijn vooropstelt, is hem ook dit innerlijke geluk vreemd, zelfs wanneer zijn lichaam zich welbehagen verschaft. Maar het gaat om de ziel, want deze is uw eigenlijke ik, dat de terugweg naar God moet gaan, wil ze een eeuwig leven in gelukzaligheid verwachten en door God als Zijn kind weer worden opgenomen in het vaderhuis.

Amen

BD.7153

25 juni 1958

Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

Niets mag u ervan afhouden te werken aan uw ziel, want zij alleen bepaalt uw lot in de eeuwigheid. Niemand kan u deze arbeid uit handen nemen, niemand kan ze voor u verrichten. Daarom is ook elke dag waarin u niet een kleine vooruitgang hebt behaald voor uw ziel, verloren; en al is het maar een enkel werk van liefde dat u verricht, toch helpt het uw ziel om te rijpen. Elke dag die alleen uw eigenliefde bevredigd heeft, die alleen voor uw lichaam voordeel bracht, is een verloren dag. Want zodra de ziel gebrek moest lijden was zo'n dag vergeefs geleefd.

En toch zou u gemakkelijk vooruit kunnen gaan. Want er doen zich zo veel gelegenheden aan u voor waarin u zich kunt waarmaken, waarin u nu net dat werk aan uw ziel zou kunnen verrichten. Gelegenheden waarin u zichzelf zou moeten overwinnen en strijden tegen begeerten en ondeugden van allerlei aard. Gelegenheden waarin u vreugde kunt brengen door goed te doen, door vriendelijke woorden of door hulpverlening, die steeds uw ziel een geestelijk voordeel opleveren.

Steeds weer worden u gelegenheden geboden waarin u met uw God en Vader ook innige samenspraak zou kunnen houden, om daaruit zegen te verkrijgen voor uw ziel. Altijd weer kunt u het woord van God aanhoren of lezen en door dit spreken van God een bijzondere hulp aan uw ziel ten deel laten vallen, omdat u nu de ziel geestelijk voedsel aanbiedt, waardoor ze in staat is zich verder te voltooien. En al zijn de dagen voor uw aardse gewin nog zo succesvol, een nog zo kleine goede daad heeft een veel grotere waarde, want die is een verrijking voor uw ziel die zij voor eeuwig niet meer verliezen kan. Wat echter het lichaam ontvangt beklijft niet, het is maar geleend goed, dat het lichaam elke dag weer kan worden afgenomen.

En wederom kunt u ook uw ziel schade toebrengen door haar te belasten met zonden, wanneer uw levenswandel niet in orde is en u aan de reeds bestaande oerzonde nog vele andere zonden toevoegt, die alleen de ziel eenmaal moet verantwoorden omdat zij onvergankelijk is. Daarom moet u niet zo onnadenkend van de ene dag in de andere leven. U moet goed weten wat u doet en u moet er op letten meer acht te slaan op uw ziel dan op uw aardse lichaam. Want de ziel is uw eigenlijke ik, dat de weg over de aarde moet afleggen met het doel te rijpen, ten gunste van haar vervolmaking, die ze alleen op aarde bereiken kan. Maar dit stelt ook uw wil voorop, wat juist hierin bestaat, bewust te strijden tegen allerlei zwakheden en gebreken.

En als de mens nu volmaakt wil worden, dan moet hij voor zichzelf ook kracht vragen om naar Gods wil te leven, dat wil zeggen: om daden van liefde te verrichten. En deze kracht zal hem dan ook zeker geschonken worden. Hij moet een bewust leven leiden, steeds met het doel zijn nog onvolmaakt wezen tot volmaaktheid te brengen en dit naar beste vermogen te doen. Hij zal dan ook innerlijk worden aangespoord om in liefde te werken. Hij zal niet anders kunnen dan goede daden verrichten en zodoende zal hij ook dagelijks geestelijke vooruitgang kunnen boeken. En dan zal hij zich ook niet meer laten weerhouden door wereldse verleidingen.

Want zodra het hem eenmaal ernst is zijn doel te bereiken, tot volmaaktheid te komen, zal hij de arbeid aan zijn ziel altijd voorop stellen. En hij zal ook altijd

geholpen worden door de geestelijke wezens die over zijn weg over de aarde waken. Die steeds weer zijn gedachten proberen te beïnvloeden, zodat hij vanuit Gods wil denkt, spreekt en handelt. Het doel van zijn aardse leven is alleen het rijpen van zijn ziel, wat echter maar zelden wordt ingezien en daarom is het lot van de ziel vaak zo ellendig, evenwel door eigen schuld. Want steeds weer wordt het de mens voorgehouden waarom hij op aarde leeft. Wil hij niet geloven, dan moet zijn ziel er eens voor boeten, doordat zij de duisternis waarmee zij de aarde als mens heeft betreden met zich meeneemt in het rijk hierna.

Amen

Gods woord - Voedsel voor de ziel

BD.3637

26 december 1945

Voedsel voor de ziel - De zorg van God voor aardse behoeften

Op de eerste plaats moet de voeding van de ziel worden verlangd en ze moet het verlangen van het hart betreffen. En elke aardse zorg zal overbodig zijn.

Dit is mijn voorwaarde die Ik stel, om voor u te kunnen zorgen. Om u van alles te kunnen voorzien wat u nodig hebt om het aardse leven in stand te houden. Ik neem graag de zorg voor u over, maar ook u zult mijn wil moeten vervullen. U zult zich op de eerste plaats om het heil van uw ziel moeten bekommeren, ter wille waarvan Ik u het aardse leven gaf. En uw zielen kunnen alleen rijp worden als u ze te eten en te drinken geeft, als u ze geen gebrek laat lijden gedurende uw levenswandel op aarde. De ziel moet geestelijk voedsel ontvangen, omdat ze geestelijk is. En dit voedsel wordt haar voortdurend aangeboden door mijn woord. Als u dus mijn woord in ontvangst neemt om uw ziel te verzadigen, zal ze zich kunnen vervolmaken. Er wordt haar kracht toegestuurd, die haar een geheel rijp worden mogelijk maakt. En daarom zult u op de eerste plaats geestelijk voedsel moeten begeren. U zult moeten verlangen naar mijn woord en dit hongerig in u opnemen, en u vervult de voorwaarde die Ik stel. En u zult zorgeloos elke dag tegemoet kunnen zien.

Ik voorzie in al uw behoeften, in voor u ook duidelijk te herkennen hulpvaardigheid. Mijn zorg betreft alleen uw ziel, maar u zult met de arbeid aan haar een begin moeten maken. Niet Ik kan uw ziel vormen tot volmaaktheid, maar uw vrije wil moet dit volbrengen. Het rijp worden van de ziel is doel en zin

van uw aards bestaan en steeds zal Ik u behulpzaam zijn het doel te bereiken. En als u er dus ernstig naar streeft volmaakt te worden, zult u elke zorg alleen aan uw geestelijk welzijn kunnen besteden, en Ik zal de aardse zorg van u af nemen, Ik zal u alles geven wat u nodig hebt. Want Ik verheug Me over mijn kinderen als ze uit verlangen naar Mij de hun aangeboden hemelse voeding aannemen, als ze hongerig en dorstig hun harten openen om zich door Mij te laten verzadigen. En Ik voorzie ze nu geestelijk en aards in overvloed.

Wie honger heeft moet gespijzigd worden. De dorstige moet drinken worden gegeven. Het lichaam zal Ik onderhouden, tot het van de aarde weggaat, tot het zijn doel heeft vervuld, de ziel het geheel rijp worden mogelijk te maken. Wees daarom niet angstig en bezorgd, maar laat elke aardse zorg over aan Mij, uw Vader van eeuwigheid, Die u geen gebrek zal laten lijden, als u maar uit verlangen naar Mij mijn woord zult begeren, dat u steeds wordt aangeboden als u daar hongerig en dorstig naar verlangt.

Amen

BD.4581

8 maart 1949

Spijs en drank voor de ziel - Hemelbrood

U wordt het brood des hemels aangeboden, dat u niet kostelijker kan worden aangereikt, want mijn liefde zelf heeft het u bereid en deelt het aan u uit, zoals het voor u goed verteerbaar is, zoals u in staat bent de spijs op te nemen die uw ziel tot voeding moet dienen. Dat u voedsel nodig hebt dat u moet helpen rijp te worden, moet Ik u steeds weer bekend maken, opdat u niet zult verzuimen het tot u te nemen. Maar in welke vorm Ik het u aanreik, is afhankelijk van hoe u het geestelijk voedsel benut. Want wat u ook ontvangt zult u niet onbenut mogen laten. Integendeel, u zult het moeten gebruiken voor uw positieve ontwikkeling. Geen arbeid zult u kunnen volbrengen als het u aan kracht ontbreekt. En zo zult u ook gesterkt moeten worden om de belangrijkste arbeid te verrichten: de omvorming van uw ziel. En deze versterking wil Ik u geven, doordat Ik u het brood des hemels aanreik.

Uw lichaam verlangt dagelijks naar spijs en drank en u zult het niet weigeren wat het nodig heeft om zich in stand te houden. Uw ziel maant u weliswaar ook daarom, maar slechts zachtjes en bescheiden richt ze het verlangen tot u, zodat u het meestal niet hoort en de ziel verwaarloost om het lichaam des te rijkelijker te bedenken. En dus kom Ik zelf haar te hulp. Ik wil haar spijs en drank toedienen,

maar heb daar uw toestemming voor nodig, dat u zich naar de ziel toekeert, dat u dus de gave die van boven komt ook benut volgens bestemming. Dan zal ze ononderbroken voedsel ontvangen en versterking ondervinden die haar onuitsprekelijk goed doet, waardoor ze rijper wordt en het doel zal bereiken dat haar is gesteld gedurende het leven op aarde.

Wat Ik u aanbied van boven, kan niet door iets aardse worden vervangen, zoals ook geen spijs voor het lichaam de ziel kan voeden, want de ziel is iets geestelijks en heeft ook geestelijke substanties nodig als kost, die haar niet door aardse spijzen kunnen worden toegevoerd. Ik zelf moet haar spijzigen en ze kan ook steeds mijn gast zijn, Ik zal haar nooit karig toebedelen. Maar Ik kan haar niets geven als de mens niets begeert, als hij aan een kostelijke gave van boven geen aandacht schenkt. En daarom is de wil van de mens noodzakelijk om uit mijn hand de voeding voor zijn ziel in ontvangst te nemen. Om het geestelijke voedsel, het brood des hemels moet worden gevraagd en als het verlangen ernaar aanwezig is, zal mijn gave ook juist worden benut.

Ik roep wel ieder aan mijn tafel om hem spijs en drank aan te reiken, maar Ik vraag honger en dorst, opdat mijn liefdegave verlangend en in dank wordt ontvangen en de ziel er kracht aan zal ontnemen, opdat ze zich geestelijk kan ontwikkelen en veranderen tot een wezen dat op Mij lijkt, opdat Ik Me met hem aaneen kan sluiten en het eeuwig gelukzalig is.

Amen

BD.5601

13 februari 1953

Een goede Arts voor de zielen - Heilzame middelen

U mensen wordt waarlijk heil gebracht door de verkondiging van mijn woord. Uw zielen zijn ziek en ze moeten gezond worden en alleen een goede arts kan hun het juiste middel geven dat hun genezing brengt. Alleen een goede arts herkent uw ziekte en weet wat u mankeert. En alleen een goede arts zal u vrij kunnen maken van ziekte en leed, want een goede arts heeft de liefde in zich en hij wil niet dat de mens lijdt wanneer hij hem redding kan brengen. Maar uw zielen zijn ziek en hebben dringend hulp nodig. U leidt een leven dat de ziel schaadt en u zult eerst moeten inzien waarin het nadeel bestaat dat uw leven op aarde de ziel oplevert. U zult onderricht moeten worden, omdat u geheel onwetend bent. Als u nu mijn woord wordt verkondigd, spreekt de Arts van uw ziel zelf tot u en Hij geeft u de richtlijnen om de ziel naar de genezing te voeren.

Maar u zult er nu ook naar moeten luisteren. U zult moeten opvolgen wat Ik u aanraad. U zult aan uw ziel moeten denken die zich in de ellende bevindt zolang u niet doet wat Ik verlang, zolang u mijn woord niet opvolgt. Als Arts van uw zielen treed Ik u steeds tegemoet waar mijn woord wordt verkondigd. En u zult er waarlijk van overtuigd kunnen zijn dat Ik u niets verkeers voorschrijf. U zult met zekerheid het herstel van uw ziel kunnen verwachten wanneer u aan mijn woord gehoorzaamt, want het heeft de geneeskraft in zich. Het bezorgt de ziel wat haar mankeert, het versterkt haar en brengt haar tot leven en ze ontwaakt in een nieuw leven, want de toestand ervoor was slechts een vegeteren zonder licht en kracht.

Laat u door de Arts van uw zielen raad geven en helpen, want alleen de liefde zet Mij ertoe aan u hulp te verlenen. En mijn woord moet u mijn liefde bewijzen, opdat u zich vol vertrouwen aan mijn voorzorg overlaat, opdat u Mij gehoorzaamt en zo een leven tegemoet gaat dat nooit meer eindigt, ook al is uw lichamelijk leven beëindigd. Zorg ervoor dat uw ziel niet ziek het geestelijke rijk binnengaat, want dan is de genezing aanzienlijk moeilijker. Want u zult alleen in de verkondiging van mijn woord het juiste geneesmiddel kunnen vinden dat voor u op aarde altijd binnen bereik is, terwijl er in het rijk hierna eerst veel liefdevolle hulp nodig is totdat u het als redding voor uw ziel herkent en u het dan zult moeten verlangen om het te kunnen ontvangen. Op aarde treedt de Arts van uw zielen u voortdurend tegemoet en Hij biedt u Zijn geneesmiddel aan. Ga daar niet aan voorbij, laat u gezond maken en sterken. Maak uw ziel krachtig met mijn woord en u zult gezond worden en bevrijd zijn van alle nood.

Amen

BD.6741

19 januari 1957

Bron van leven - Het juiste voedsel voor de ziel

U mensen zult uit vele bronnen kunnen putten, maar wanneer u verlangen hebt naar levenswater, wanneer u uw ziel een waarlijk versterkende en tot leven brengende drank zult willen aanbieden, dan zult u uw schreden moeten richten op de bron die God zelf voor u heeft ontsloten. U zult u moeten laven daar waar het water des levens stroomt, waar God zelf Zijn woord naar de aarde leidt. Het hoeft niet altijd mijn rechtstreeks tot u gesproken woord te zijn dat op een schijnbaar ongewone manier toegang tot de mensen vindt. U zult het overal kunnen vernemen waar mijn woord wordt verkondigd, wanneer u zelf daar met honger en

dorst verschijnt en van harte begeert voedsel voor uw ziel te vinden. En u wordt dan ook door Mij zelf aangesproken. U put dus uit de juiste Bron. Zuiver, helder levenswater wordt u steeds aangeboden wanneer u naar de Bron van het leven zelf komt, wanneer u zich tevoren innig met Mij verbindt. Deze verbinding is dus de voorwaarde waarop u de echte levensdrank wordt aangeboden.

Maar hoe vaak schakelt men Mij uit. Hoe vaak nemen de mensen geestelijk goed zuiver verstandelijk in ontvangst. Ze horen preken en luisteren alleen naar de woorden. Ze denken er over na als over aardse opvattingen. Ze willen ook profijt trekken uit de woorden, ze willen hun kennis vergroten, maar om de ziel voedsel aan te bieden, daar denken ze niet aan. En wordt hun op een andere plaats eveneens geestelijk goed aangeboden, dan nemen ze ook dit net zo in ontvangst. Ze drinken als het ware van elk water dat voor hen toegankelijk is, zonder te onderzoeken uit welke bron het ontspringt. Dit onderzoek is echter weer alleen uit te voeren in verbinding met Mij en daarom kan geen mens - al is zijn verstand nog zo hoog ontwikkeld - volledige duidelijkheid verkrijgen, zolang hij nog niet het innige contact met Mij tot stand heeft gebracht. Want zo lang is de echte Levensbron voor hem verborgen en hij verzadigt zich steeds alleen met krachteloze spijsen en zijn ziel lijdt gebrek en kan op aarde niet rijp worden.

Maar ieder mens kan er zeker van zijn dat Ik zelf hem aanspreek wanneer hij wenst door Mij te worden aangesproken. Ieder mens kan ervan overtuigd zijn dat hij na innig gebed tot Mij steeds dat zal ontvangen wat zijn ziel aan spijs en drank nodig heeft. En neemt hij nu mijn woord toch daar in ontvangst waar het al door menselijke wil werd verontreinigd, dan zal zijn oor wel elk woord horen, maar het hart zal alleen onder de indruk van de waarheid zijn. Er zal weer alleen dat zijn hart binnendringen wat afkomstig is uit de Oerbron van de waarheid, want Ik zelf sta nu op die plaats omdat de mens gespijzigd wil worden en Ik zelf doe hem de juiste spijs en de juiste drank toekomen omdat dit nu mogelijk is door de innige band met Mij. En waar de innige band ook door de predikant zelf tevoren is aangeknoopt, daar kan Ik nu zelf spreken door die predikant. En nu stroomt zuiver, helder levenswater naar al diegenen toe die uit de Bron putten, wier zielen gelaafd willen worden en wier harten nu ook worden aangeraakt door mijn woord.

De band met Mij is nodig, want Ik zelf ben de Bron en de Oorsprong van al het leven. Het moet de mens ernst zijn alleen het juiste, onvervalste geestelijke goed in ontvangst te nemen. Zijn ziel moet honger en dorst voelen en het juiste voedsel begeren, dan kan hij er ook zeker van zijn het te ontvangen. Want dan zal hij zich ook tot Mij zelf wenden. Hij zal niet alleen kennis begeren, veeleer zal hij het weten trachten te verkrijgen dat nuttig is voor zijn ziel, dat hij steeds alleen bij Mij zelf kan vinden en daarom moet hij zich ook verbinden met Mij. Maar hij zal dan ook steeds hetzelfde ontvangen wat Ik naar de aarde zal leiden waar Ik een

mens rechtstreeks kan aanspreken. Want al dezen putten uit dezelfde Bron, zodra ze zich maar met Mij verbinden. En altijd zullen hun zielen gelaafd en gesterkt zijn, omdat het uiterst kostelijke voeding is die ze uit mijn levensbron mogen putten, die alle mensen ter beschikking staat die naar Mij komen en mijn levenswater begeren.

Amen

BD.7291

23 februari 1959

Voedsel voor de ziel moet worden begeerd om werkzaam te worden

Al naar verlangen zult u ontvangen. Want al wordt u ook zonder verlangen geestelijk voedsel toegevoerd, dan zal ze u niet tot voedsel dienen zolang u er geen honger en dorst naar hebt. U zult dus zelf moeten verlangen gespijzigd en gelaafd te worden, dan zal u ook de juiste voeding toekomen en uw ziel zal daardoor worden gesterkt en vooruitgaan in haar ontwikkeling. Het lichaam geeft zijn behoefte te kennen. Het meldt zich wanneer het voedsel nodig heeft om zich in stand te houden. Maar de ziel kan dit vaak niet klaarspelen, omdat ze zich maar zachtjes uit en er op haar stem geen acht wordt geslagen. Ze wordt nog teruggedrongen door het lichaam, dat eerst voor zichzelf aanspraak maakt op wat de ziel echter eveneens nodig heeft.

Maar de ziel kan geen genoegen nemen met zuiver aardse spijs en aardse drank. Ze heeft andere voeding nodig en deze moet de wil van de mens haar doen toekomen, doordat hij de ziel aan de tafel des Heren leidt waar ze onbeperkt voedsel kan ontvangen. De wil van de mens is steeds bereid om voor het lichaam te zorgen, maar het zorgen voor de ziel is veel noodzakelijker, want deze overleeft het lichaam wanneer diens uur is gekomen. Dan baten het lichaam noch spijs, noch drank, noch alle medicijn. De ziel echter blijft bestaan en bevindt zich nu in een toestand die beantwoordt aan haar verzorging gedurende haar bestaan op aarde.

U mensen zou dat steeds moeten overwegen en vanuit deze beschouwing zou u uw wil moeten aansporen om in de behoeften van de ziel te voorzien, haar spijs en drank en het juiste geneesmiddel voor haar toestand te bezorgen. Dan zal het lot van de ziel in de eeuwigheid voor haar verzekerd zijn. Ze zal geen gebrek hoeven te lijden in het rijk hierna, maar haar volkomen leven hebben. De mens moet de ziel dus bewust spijs en drank doen toekomen. Hij moet haar het woord

van God overbrengen, dat het juiste voedsel is voor de ziel en haar een eeuwig leven verzekert. De mens moet zelf willen dat hij het woord van God ontvangt, opdat de ziel verzadigd en gesterkt zal worden op haar pelgrimstocht over de aarde. Dan zal ook de ziel uit het haar aangeboden voedsel de kracht putten die haar niet anders kan toekomen dan door Gods woord. En zodra de mens maar zelf begeert de stem van God te vernemen, wordt hem ook zijn verlangen vervuld.

God zelf spreekt met de mens op velerlei manieren. Hij mengt zich in de gedachten van de mens, Hij komt tot hem in de vorm van een boek, Hij spreekt door de mond van een dienaar, of ook Hij spreekt zelf met Zijn kind, zodra dit rechtstreeks naar de Vader gaat en Zijn stem wil vernemen. Aan het verlangen van de ziel wordt steeds gevolg gegeven. Geen ziel blijft zonder versterking, die haar honger probeert te stillen en naar de tafel des Heren gaat, wat echter steeds de wil van de mens teweeg moet brengen, wat dus bewust moet gebeuren, daar anders ook de meest kostelijke spijs, het rechtstreekse woord van boven, door God zelf aangeboden, geen uitwerking zou hebben op de ziel. Want wat niet wordt begeerd zou zonder verlangen een genadegave zijn die echter geen dwang uitoefent en daarom onwerkzaam blijft.

Daarom kan de mens vaak de eerdergenoemde genadegave toekomen, zonder door hem als zodanig te worden beseft. Dan maken de woorden die Gods liefde naar de aarde leidt, geheel geen indruk - die een verlangende ziel ten diepste zal raken en gelukkig maken. Maar zou de uitwerking van het goddelijke woord op alle mensen hetzelfde zijn, ongeacht hun verlangen of hun onverschilligheid, dan zou het een dwingende uitwerking hebben op de ziel. En iedere ziel zou opwaarts gaan, maar de wil zou onvrij zijn geworden, terwijl de ziel toch in wilsvrijheid moet beslissen het aan te nemen of af te wijzen.

De ziel heeft krachtige voeding nodig wil ze rijp worden en opwaarts gaan en die zal haar ook altijd worden aangeboden. Maar pas het innerlijke verlangen is doorslaggevend, welke kracht de ziel aan het voedsel onttrekt, om welke reden dus de mens ook op de hoogte moet zijn van de behoeften van zijn ziel en van de verantwoording wanneer hij haar de noodzakelijke voeding ontzegt, wanneer hij geen acht slaat op haar behoeften en de ziel zwak en ellendig is, wanneer de dood op de mens afkomt en ze uit diens lichaam moet heengaan. De ziel zelf is in haar verlangen onverschillig geweest, daar ze anders binnen in de mens drang had kunnen uitoefenen. En de ziel zelf moet nu ook de gevolgen van haar onverschilligheid dragen, want ze blijft bestaan. Zij is het eigenlijke "ik" van de mens dat niet kan vergaan. Daarom wordt de mens steeds weer onderwezen, maar ook niet gedwongen, want de ziel moet vrij beslissen in het leven op aarde en ze moet ook de gevolgen van een verkeerde beslissing nu dragen in het rijk hierna.

Amen

Kracht voor de ziel

BD.3162

18 en 19 juni 1944

Krachttoevoer alleen voor de ziel voelbaar

De ziel neemt elke toevoer van geestelijke kracht waar, ofschoon het lichaam ze niet voelt. En daarom kan de mens zelf niet beoordelen in welke staat van rijpheid hij zich bevindt, omdat alleen het geestelijke in hem rijp wordt, maar het lichaam wat dat betreft geen verandering ondergaat, dus helemaal geen geestelijke vooruitgang laat zien. En daarom moet de mens als zodanig nog vaak strijd voeren tegen zuiver lichamelijke begeerten en zwakheden, terwijl de ziel zich daar al van heeft vrijgemaakt. Maar ze wordt dan door het lichaam beheerst en dus weer gebonden aan wat de ziel niet dierbaar is. De ziel neemt weliswaar voortdurend kracht in ontvangst en zal ook snel overwinnaar van het lichaam worden, ze zal het voorhouden welk gevaar er in zijn verlangen schuilt. En meestal zal het haar ook lukken, omdat de geestelijke kracht werkzaam wordt zodra de ziel in nood raakt.

Maar zonder verzoeken kan geen mens rijp worden, want bij weerstand zal zijn kracht groeien en weerstand voor de ziel is elke verzoeking waartegen ze stand moet houden. Het lichaam eist voor zich nog steeds wat deel is van de wereld, tot de ziel het lichaam geheel beheerst, dat wil zeggen voor haar streven genegen maakt. Dan kan ze de materie definitief als overwonnen beschouwen, want de geest in haar is nu sterker en hij beslist over de ziel en het lichaam en wordt gewillig aangehoord.

De toevoer van kracht moet echter op een manier gebeuren die alleen de ziel treft, daar anders de wil van het lichaam om weerstand te bieden dadelijk zou zijn gebroken in een zekere toestand van dwang, al zou het in dat geval toch een onbewust streven naar een loon zijn, maar niet een streven uit eigen beweging naar volmaaktheid, wat de mens er dan toe zou aanzetten aardse begeerten en lichamenlijk genot te onderdrukken. Het toestromen van kracht heeft daarom alleen een uitwerking op de ziel en drijft deze onstuitbaar aan tot werkzaamheid in liefde, tot het afstand doen van aardse vreugde en tot voortdurende arbeid aan zichzelf, zonder dat het lichaam daardoor wordt belemmerd in zijn handelen en wensen. Maar omdat de ziel het lichaam nodig heeft voor het uitvoeren van handelingen die de geest in zich haar opdraagt, verliest het langzaam de

verbinding met de wereld en haar vreugden, want het zal steeds uitvoeren wat de ziel van hem verlangt, al is het ook in het begin aarzelend en met nog op de wereld gerichte zinnen. Maar de kracht van de geest is sterker en de weerstand van het lichaam is gebroken zodra de ziel zich volledig overgeeft aan de geest. Dan brengt ze ook het lichaam ertoe zich bij haar verlangen en streven aan te sluiten en elk gevaar van een wereldse vervlakking is voorbij.

Hoe geringer de gevechten zijn die de mens tegen de verzoeken van de wereld heeft te voeren, des te hoger is zijn toestand van rijpheid. Verliest hij in de strijd met de wereld, dan is dit een stilstand van zijn ontwikkeling, tot hij er zich weer bovenuit heeft geworsteld, tot hij door het afstand doen voor de ziel weer de toevoer van kracht mogelijk maakt die een falen uitsluit. De verzoeken van de wereld zijn echter toch nodig en ook heilzaam, want daarmee moet de mens zijn kracht beproeven. En elke strijd daartegen, elke overwinning is een stap opwaarts. De ziel moet voortdurend blijven worstelen om volmaaktheid. Haar gebed om ondersteuning door geestelijke vrienden mag niet verslappen. Ze moet steeds indachtig blijven dat haar gedachten en streven ook de toestroom van kracht vermindert of vergroot, al naar gelang het op de wereld of het geestelijke rijk is gericht. Maar het lichaam is haar ter beschikking gesteld, opdat ze het zal overwinnen. Want alleen door verzoeking groeit haar kracht als ze serieus volmaakt wil worden.

Amen

BD.3215

8 augustus 1944

De gelukkig makende uitwerking van geestelijke gaven op ziel en lichaam

De zaligheid van het ontvangen wordt voor de mens lichamelijk niet zo buitengewoon voelbaar zolang het aardse bestaan nog zijn eisen aan hem stelt en hij dus de lichamelijke zintuigen en gedachten niet geheel kan uitschakelen. De ziel leeft dan in zekere zin een verdeeld leven, dat pas tot zijn recht komt wanneer geen aanspraak wordt gemaakt op het lichaam. Dan voelt ze het geluk van de verbinding met God. Dan is ze ook in staat in die mate ontvankelijk te zijn, dat ook het verstand begrijpt wat de geest aan de ziel overbrengt. Dan zal ook de ziel in liefde ontbranden en de behoefte hebben werkzaam te zijn, omdat dan de kracht van de liefde haar doorstroomt. Toch blijft de ziel niet onaangeraakt door de werking van geestelijke gaven, al bespeurt ze ook niet bewust het gelukkig makende gevoel. Ze neemt een weten op dat haar bij blijft en

dat plotseling bovenkomt als ze dit weten nodig heeft. Ze wordt in zekere zin voortdurend gespijzigd en de geestelijke voeding bevordert haar groei, haar rijp worden en dus haar positieve ontwikkeling. Want elke overdracht is een toevoer van kracht die gewild in ontvangst wordt genomen, al is het ook niet met steeds dezelfde bekwaamheid om te begrijpen. De ziel kan zich niet steeds zo afzonderen van haar aardse omgeving, van een sfeer die weinig geschikt is voor een alleen maar geestelijk leven. Maar als ze met de wil om de waarheid te ontvangen en God te dienen, de verbinding met God tot stand brengt, dan wordt haar de genadegave toegestuurd, en een goddelijke gave zal steeds haar uitwerking hebben zodra haar geen weerstand wordt geboden.

Maar de mens moet er in alle ernst naar streven zich zoveel mogelijk van de aarde los te maken. Hij moet zijn geloof zo sterk trachten te maken dat de wereld met haar eisen totaal geen indruk op hem maakt, in het vertrouwen dat God alles zo zal beschikken, zoals het goed is. En hij moet zich des te intensiever aan de geestelijke arbeid overgeven, dan zal hij ook spoedig zuiver lichamelijk het gelukkig makende gevoel bespeuren, omdat de kracht uit God hem moet verkwikken zodra ook het lichaam zich aan haar uitwerking overgeeft. De levenswandel van de mens draagt er wel toe bij in hoeverre het lichaam al dan niet betrokken is bij het in ontvangst nemen van de gaven van boven.

Het naleven van het goddelijke woord draagt de zegen in zich. Het volgen van het woord van God maakt het lichaam en de ziel stil, rustig en vredig. En dan moet elke geestelijke gave in het gevoel van de geestelijke gemeenschap met God ook een gevoel van geluk teweegbrengen. Want de onrust, de wereldse zorgen, het gebrek aan innerlijke vrede belasten het lichaam, zodat het niet kan deelnemen aan het ontvangen van de geestelijke gaven, zodat dus alleen de ziel ontvangt en dit lichamelijk niet of slechts weinig voelbaar is. Maar deze beproevingen blijven de mens niet bespaard, want hij moet zelf proberen ze te doorstaan. Hij moet er ijverig tegen vechten van het lichaam afhankelijk te zijn. Hij moet steeds weer een poging doen zich los te maken van alle aardse gedachten. Hij moet zijn toevlucht nemen tot de hemelse Vader, Hem zijn nood voorleggen en geheel en al naar Zijn stem luisteren, want alleen Hij kan aardse nood uitbannen, Die ze ook toelaat om de harten van Zijn kinderen te winnen.

De opgave die God op aarde aan de mens stelt is nooit onvervulbaar zodra de mens daarvoor God om bijstand vraagt. Dan zal elke tevoren onontwarbaar schijnende knoop gemakkelijk los te maken zijn. De mens zal slagen in elke arbeid. Hij zal het leven aankunnen, want hij komt in de eerste plaats zijn geestelijke opdracht na, hij brengt de verbinding met God tot stand. God heeft de mensen aardse hulp beloofd en Zijn beloften gaan in vervulling, maar aan de geestelijke vorming van zichzelf moet hij uit eigen aandrang werkzaam zijn. En hij doet dit zodra hij zich vaak in zichzelf terugtrekt en samenspraak houdt met

de Vader in de hemel, zodra hij Hem om geestelijk voedsel vraagt en zich zal laten onderrichten in deemoedige overgave aan Hem. En de kracht uit God zal nooit zonder uitwerking wegstromen, maar steeds de ziel ten goede komen, echter pas voelbaar wanneer ook het lichaam zich volledig aan Hem overgeeft en geen acht slaat op de wereld. Wanneer het samen met de ziel de vereniging met de geest in zich nastreeft en dus zijn eigenlijke taak op aarde probeert te vervullen: de materie te overwinnen en zich aan te passen aan de eeuwige Godheid, Die het zal onderrichten door het innerlijke woord, opdat hem het bereiken van het doel gemakkelijk zal vallen en hij volmaakt zal worden.

Amen

BD.4709

10 augustus 1949

Liefde kracht van de ziel - Volmaaktheid

De kracht om de ziel te ontplooien is de liefde. Waar liefde in het hart aanwezig is, zal de ziel zich ook op geestelijke zaken richten. Ze zal een innerlijk leven leiden en niet alleen aandacht aan de wereld schenken, ofschoon de mens midden in de wereld leeft en aan de eisen ervan moet voldoen, omdat de taak die hem is gesteld dit zo verlangt. Desondanks kan de mens zijn innerlijk leven geestelijk vorm geven. Het hoeft geen schade te zijn toegebracht door aards gewoel. Zijn innerlijk leven kan geheel afzonderlijk worden geleid en daarom kan ook een ziel geheel rijp laten worden wier lichaam zich niet van de wereld kan afzonderen. Ja, haar verdienste zal veel groter zijn, want ook de verzoeken die zo'n ziel wil weerhouden om geestelijk te streven zijn groter. Maar de liefde is haar kracht. Een liefdevol mens brengt in zichzelf tot ontplooiing wat hem met God verbindt en dan trekt de liefde van God hem omhoog, want de liefde is de band die niet kan scheuren en die de ziel innig aan God bindt. Een ziel die kan liefhebben zal niet verloren gaan. Want ze maakt zich door de liefde los van de tegenstander van God wiens kenmerk de liefdeloosheid is en die alle macht verliest over een liefdevolle ziel. De liefde is het goede, zachte in de mens dat hem ertoe aanzet steeds juist te handelen, denken en spreken en de medemens te helpen in elke nood. De liefde zal daarom de mens edeler maken. Ze zal alle slechte aandriften in het tegendeel veranderen. Ze zal de mens vormen tot een goddelijk evenbeeld zoals hij in het begin was geschapen, omdat de Liefde hem liet ontstaan en uit de Liefde alleen het goede kan voortkomen.

Veranderen kon zo'n door Gods liefde geschapen wezen alleen de liefdeloosheid, en die was het werk van de tegenstander van God die echter niet beslissend op

het wezen inwerkte, alleen maar proberend. En het wezen bezweek aan de verzoeking uit vrije wil. De liefde in hem bekoelde en daardoor viel het in de diepte. Het werd onvolmaakt en moest alle gevolgen van de onvolmaaktheid op zich nemen. En dus werd het ook krachteloos, omdat de liefde de enige kracht is die het wezen in staat stelt om te scheppen en te werken. Zolang het wezen zonder liefde is, bevindt het zich in een worstelend stadium. Zodra de liefde weer zijn wezen vervult, is het ook van kracht vervuld, en het slaagt in alles wat het wil. En zo zal het ook weer de vroegere hoogte, de staat van licht en kracht in de nabijheid van God bereiken, als het maar de liefde in zich tot ontplooiing brengt, omdat het hem dan niet aan kracht ontbreekt, omdat het zich dan weer met God aaneensluit, Die de Liefde en de eeuwige Krachtbron zelf is, uit welke een volmaakt wezen nu voortdurend wordt gespijzigd. Alleen de liefde maakt het wezen gelukkig, want alleen de liefde leidt naar God.

Amen

BD.7514a

4 en 5 februari 1960

Kracht van het woord - Dagelijkse arbeid aan de ziel (1)

Uit mijn woord moet u de kracht halen die u ontbreekt. Bedenk toch dat Ik zelf tot u spreek en dat dit werkelijk een daad van genade is die nooit zonder uitwerking kan zijn. Bedenk dat Ik zelf u met mijn liefde aanstraal en dat u dat nu ook zult moeten voelen in de vorm van een toevoer van kracht die uw ziel waarlijk grote zegen brengt. En u zult u ook lichamelijk gesterkt voelen wanneer u zich innig met Mij verbindt. En er zullen u steeds weer nieuwe genaden toevloeien, omdat Ik uw zwakte doorzie, uw geestelijk en aards falen in tijden van geestelijke nood. Maar u hoeft niet te vrezen voor mislukking, als u zich maar aan mijn woord houdt: "Komt allen tot Mij die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik zal u verkwikken."

U vindt bij Mij altijd de hulp die u nodig hebt. U hoeft u alleen maar vol vertrouwen tot Mij te wenden en u hoeft alleen maar steeds weer mijn woord te horen of te lezen, waardoor Ik altijd als Vader mijn kinderen toespreek. Door dit toespreken ontvangt u kracht en uw noodtoestand zal worden opgeheven. U zult in zalige zekerheid verkeren tot er hulp voor u komt. Mijn woord bergt de kracht in zich die nu in u overstroomt wanneer u zich door Mij laat toespreken. Maar dit moet ook gebeuren in de zekerheid dat u door Mij wordt toegesproken. U zult het woord niet mogen lezen als letters. U zult er met heel uw ziel bij moeten zijn en Mij aanhoren. En u zult de werking van mijn woord voelen in en bij uzelf, zoals

het ook niet anders kan zijn, omdat alles wat van Mij uitgaat kracht is en als kracht ook werkzaam moet zijn. Maar wanneer u toch nog meent onaangeraakt te blijven, dan ligt het alleen aan uzelf, dat u de band met Mij niet innig genoeg tot stand brengt. En denk dan alleen aan mijn liefde, die naar u uitgaat, en u zult uit mijn woord dan de liefde voelen en uw ziel zal gesterkt zijn.

Amen

BD.7514b

5 februari 1960

Kracht van het woord - Dagelijkse arbeid aan de ziel (2)

Elke dag geeft u de mogelijkheid uw ziel rijper te laten worden. Want op elke dag zult u zich met Mij kunnen verbinden door werken van liefde en innig gebed. En elke band met Mij maakt een overvloeien van mijn kracht mogelijk, die altijd een gunstige uitwerking zal hebben op uw ziel. En wanneer u maar elke dag het eenmaal mogelijk maakt dat u een stroom van kracht toekomt, dan zult u ook met zekerheid een toename van uw rijpheid kunnen verwachten. En uw ziel is er op vooruitgegaan, de dag was niet vergeefs geleefd. En zowel voor het werkzaam zijn in liefde alsook voor een innige samenspraak met Mij hebt u steeds de gelegenheid. En daarom hoeft er geen stilstand in uw rijpingsproces op te treden. U zult vol vertrouwen en blijmoedig uw levensweg kunnen gaan, want een pluspunt voor uw ziel te verwerven is van groot belang, gezien het naderend einde, dat nu eenmaal meer arbeid aan uw ziel vergt. En al wordt u daar ook lichamelijk niets van gewaar, het gaat vooral om uw ziel. En deze hoeft niet met lege handen heen te gaan, zelfs wanneer de dag u aards geen grote voordelen heeft opgeleverd. Maar u zult ook aards toevoer van kracht verkrijgen, wanneer u uw Vader in de hemel daar ernstig om vraagt. Want Hij is op de hoogte van al uw noden en zal ze ook graag uit de weg ruimen. U bent toch mijn kinderen en Ik trek me al uw zorgen aan. Maar Ik verlang ook uw wil, die erop gericht moet zijn geestelijk rijp te worden.

Elk gebed heeft geestelijke zegen tot gevolg, voor uzelf en ook voor uw geliefden voor welke uw gebeden bedoeld zijn. Daarom zult u ook altijd arbeid aan uw ziel kunnen verrichten, evenals u ook altijd zult kunnen bidden, als u zich maar innig met Mij verbindt en in gedachten woorden stamelt. Ik hoor en begrijp ze en Ik vervul graag zulke vragen, die een kind in vertrouwen op mijn hulp naar Mij opzendt. En zo hoeft geen dag voor u een verloren dag te zijn. Want geestelijk zult u steeds er uw voordeel mee kunnen doen, vooropgesteld dat u van goede wil bent en Mij zult willen toebehoren. Want hiermee spreek Ik mijn kinderen aan,

die de verhouding van een kind tot de Vader al tot stand hebben gebracht; die niet ver meer van Mij af staan. Want de anderen kunnen zo menige dag verloren laten gaan, zonder ernstig aan hun ziel te denken. En dezen zijn in grote geestelijke nood.

En ook voor hen zult u kunnen bidden. En het zal hun en u tot zegen strekken, want de mensen moeten allen de weg naar Mij vinden, omdat alleen in en met Mij de zaligheid kan worden gevonden; omdat de aaneensluiting met Mij het eerste en het laatste doel is, dat u allen zult moeten bereiken. Denk er steeds maar aan dat Ik u liefheb, dat u mijn kinderen bent en dat Ik er alleen maar vurig naar verlang, met u in voortdurende verbinding te staan, die echter door uzelf tot stand moet worden gebracht. En schenkt u Mij uw liefde, dan schenkt u Mij ook uw wil. En dan zullen uw gedachten ook steeds op Mij zijn gericht en u zult met zekerheid uw ziel tot rijpheid brengen. U zult niet tevergeefs op aarde leven, omdat elke dag u dan dichterbij Mij brengt, tot u voor eeuwig met Mij verenigd bent.

Amen

Geestelijke verbinding met God

BD.3313

31 oktober 1944

Een roep tot de lichtwezens om hulp in geestelijke nood

Zielen die zich in geestelijke nood bevinden zijn door goede en slechte krachten omgeven. En ze hoeven daarom in hun geestelijke nood niet te wanhopen, zoals ze echter ook niet onverschillig mogen zijn, opdat de slechte krachten niet de macht over hen krijgen. Het worstelen van de geestelijke krachten om de zielen houdt niet op en zodra de mens zelf door wilswakke de slechte krachten bevestigd, maar de ziel overeenkomstig haar wezen op het licht aanstuurt, raakt ze nu in nood, die echter tegelijkertijd een waarschuwing en een aanmaning van de goede krachten is. Want deze nood moet haar ertoe brengen zich te wenden tot de goede krachten om hulp, wat ze nooit zou doen als de ziel de nood bespaard zou blijven. Want de lichtwezens kunnen alleen dan de ziel bijstaan, wanneer ze worden aangeroepen. Deze goddelijke wet kan niet ongedaan worden gemaakt.

De liefde van de lichtwezens is zo groot dat ze altijd tot hulp bereid zijn en iedere ziel zouden helpen die in nood is. Maar de kracht van de lichtwezens is ook zo sterk dat ze welke duistere kracht dan ook kan overweldigen, dus onschadelijk

maken. Er zou dan dus nooit een in het nauw gebracht mensenkind kunnen bestaan, als God deze wet niet zou hebben gegeven, dat de hulp van de lichtwezens afhankelijk is van de roep om hulp. Maar zo'n roep stuurt de mens alleen omhoog als hij de nood van de ziel voelbaar ondervindt. En daar de overdracht van kracht uit het geestelijke rijk op de mens nodig is opdat diens ziel rijp wordt, moet de ziel in deze nood geraken zodra ze door haar zwakke wil in gevaar is een prooi te worden van de slechte krachten.

De strijd tussen licht en duisternis die om een ziel wordt gevoerd, moet dus ook voor de mens een voelbare uitwerking hebben om hem werkzaam te laten worden, dat wil zeggen: hem aansporen om kracht te vragen, daar anders de ziel nooit vooruit zou gaan in haar ontwikkeling. Zielennood is dus onvermijdelijk zolang de mens nog niet door buitengewoon werkzaam te zijn in liefde de kracht van God in ontvangst neemt.

Een mens die onophoudelijk werkzaam is in liefde zal maar zelden in geestelijke nood komen, omdat de lichtwezens voortdurend op hem kunnen inwerken en niet meer gebonden zijn aan de goddelijke wet, want de in liefde werkzame mens heeft elke barrière doorbroken, zodat de kracht uit God voortdurend aan hem kan worden overgebracht. En daarom moet een mens die zich in geestelijke nood bevindt, zijn best doen liefde te geven. Hij doet daardoor de invloed van de slechte wezens teniet en samen met het gebed om kracht en bijstand zal hij zeer snel de zielennood opheffen, want de krachten van het licht zijn nu weer overwinnaar geworden en ze kunnen de ziel nu bedenken in overvloed. Werken van liefde en gebed heffen elke zwakheid op. De mens wordt overwinnaar van de krachten die hem willen schaden. Hij streeft uit vrije wil het licht tegemoet en ontvlucht de duisternis. Zijn wil is gestaald door de verzoeking, zodra hij haar heeft weerstaan.

En elke overwinning is een stap omhoog. De mens die serieus op God aanstuurt zal uit elke verzoeking zegevierend tevoorschijn komen. Maar ook hij zal door de duistere krachten in het nauw worden gedreven, zodra hij momenten van wilszwakte in zich boven laat komen. Maar steeds kan hij zeker zijn van de bijstand van de lichtwezens die zijn gebed om kracht vernemen en altijd bereid zijn hem te helpen.

Amen

BD.6216

20 maart 1955

Het verlangen van een rijpe ziel naar God

De ziel verlangt naar God terug zodra het in haar helder is geworden en ze haar herkomst heeft beseft. Dan haast ze zich weer naar haar oorsprong, want in haar is liefde die tracht met de eeuwige Liefde te versmelten. En dan is het verblijf op de aarde voor haar alleen nog een last en alleen het lichaam zit nog vast aan de aarde, omdat in het lichaam nog niet verlost geestelijks is dat de vorm nodig heeft om rijp te worden, omdat de materie waaruit het lichaam bestaat nog geen geestelijke rijpheid heeft, dus de aarde nog het element is waar dit geestelijke zich ophoudt. Maar anders is het bij de ziel, als ze in het aardse bestaan het juiste doel heeft ingezien en beantwoordend aan dit doel leeft, wanneer ze dus geestelijk rijp werd door haar levenswandel. Deze ziel voelt het, dat alles slechts een keten voor haar betekent die haar de opgang naar het rijk van het licht onmogelijk maakt. Daarom wil ze graag van deze keten vrij worden en haar weg daarheen gaan vanwaar haar licht en kracht toestroomt. Ze verlangt naar de Oerbron van licht en kracht.

En zo zal een ziel zich bereidwillig en zonder strijd losmaken van haar lichamelijk omhulsel. Ze zal het nog tot het einde de gelegenheid geven de geestelijke substanties te louteren, zodat ook deze hun vergeestelijking sneller tegemoet kunnen gaan, ofschoon de weg van de ontwikkeling van deze substanties nog een langer verblijf in de materie vereist, maar het kan aanzienlijk verkort worden zodra het lichaam zich in het leven op aarde zou laten leiden en overhalen door de ziel, wier verlangen op God was gericht. En van een hunkerende ziel wordt het verlangen gestild. God roept haar tot zich in Zijn rijk, waar ze nu beseft dat ze is teruggekeerd in haar vaderhuis.

Daarom betekent het verscheiden van een mens van deze aarde steeds alleen maar gelukzaligheid, wanneer hij op aarde streefde naar het rijk van God, wanneer zijn ziel op God gericht haar gang over de aarde aflegt, wanneer ze dus tot diegenen behoorde die geloofden in Gods liefde die zich in de mens Jezus belichaamde om de mensen te helpen terug te keren in het vaderhuis. Ze heeft het doel van haar leven vervuld. Ze heeft de wilsproef doorstaan. Haar wil keerde zich geheel en al naar God toe Die nu haar diep verlangen vervulde en haar tot Zich terugriep in Zijn rijk, van Wie ze eens was weggegaan. En u mensen dient u te verheugen in de zekerheid dat deze ziel haar doel heeft bereikt en u zult er steeds alleen maar naar moeten streven dezelfde weg te gaan.

Al uw denken en streven moet alleen daarop gericht zijn, eveneens de vereniging met uw Vader van eeuwigheid te bereiken. Want voor u allen ligt het uur van het verscheiden van deze wereld in het verschiet en hoe inniger uw ziel naar dit uur verlangt, des te eerder zal ze worden weggeroepen, omdat de Vader het vurige verlangen van Zijn kind stilt als het Hem geldt. Wie de wereld liefheeft, diens

verlangen is echter nog niet op God gericht. En wordt hij desondanks weggeroepen van deze aarde, dan verzet het lichaam zich, dat zijn leven niet wil verliezen en een heftige strijd gaat aan het verscheiden vooraf. Maar een gelouterde ziel helpt ook tot het laatst het lichaam om zich te louteren, dat aan haar zelf werd toegevoegd om geheel rijp te worden. En er kunnen zich veel geestelijke substanties bij de ziel aansluiten wanneer ze haar omhulsel ontvlucht om binnen te gaan in het rijk waar ze nu vrij is van elke keten en leven zal in gelukzaligheid.

Amen

BD.6771

26 februari 1957

De zegen voor de ziel van een mentale verbinding met God

Een geestelijke vooruitgang wordt steeds alleen dan bereikt, wanneer de kracht van mijn liefde zich in de mens kan uitgieten. Want dit betekent een vergroot werkzaam zijn in liefde en dus ook vervolmaking van de mens. En de kracht van mijn liefde kan weer alleen dan de mens doorstralen, wanneer zijn hart zich in liefde naar Mij keert, wat een innig gebed tot Mij al bewijst. Dan opent hij zich bewust voor mijn toevloed en dan beantwoordt Ik zijn liefde. Daarom is de zegen onmetelijk die de geregelde mentale verbinding met Mij teweegbrengt. Een mens die steeds weer zijn gedachten op Mij richt, die vaak in de stilte gaat en met Mij stille samenspraak houdt, een mens wiens ziel zich vaak in geestelijke sferen verheft, zal altijd met liefdegaven worden bedacht. Hem zal licht en kracht toestromen, ook wanneer hij daar aards geen bewijs voor heeft.

De ziel wordt voortdurend gevoed. En hoewel in het aardse lichaam een buitengewoon werkzaam zijn niet duidelijk merkbaar is, dan is ze toch vervuld van licht en kracht. En ze hoeft in het uur van de dood alleen haar lichamelijk omhulsel te verlaten om dan in het lichtrijk tot onvermoede bezigheid te worden toegelaten, omdat ze hiertoe in staat is door haar geestelijke rijkdom die haar aardse bestaan haar heeft opgeleverd. Want een mens die door middel van gedachten en gebed in voortdurende verbinding met Mij blijft, zal ook op aarde voortdurend in liefde werkzaam zijn, omdat dit de vanzelfsprekende uitwerking is van de stroom van liefde die ze onophoudelijk van Mij ontvangt. En dus moet ook zijn ziel zich tot die volmaaktheid vormen, die haar eertijds eigen was. Ze voelt dat ze aan Mij toebehoort. Er is geen scheiding meer, want haar wil is geheel van Mij en dus is haar terugkeer voltrokken en kan ze vol van licht en kracht terugkeren naar haar vaderland en onuitsprekelijk gelukkig zijn. Alleen

de nauwe band met Mij is nodig, die zonder enige dwang uit eigen aandrang door de mens tot stand moet worden gebracht. Dan is de toevloed van liefdeskracht uit Mij al verzekerd en dan kan diens ziel nooit wegzinken. Want ze wordt door Mij vastgehouden en ertoe gebracht voortdurend werkzaam te zijn in liefde, omdat de kracht uit Mij nooit werkeloos kan blijven, dus werkzaam moet zijn in overeenstemming met mijn wil. En ieder mens zou het moeten weten, dat mijn liefdeskracht hem onmetelijk ter beschikking staat, dat hij ze alleen maar hoeft te vragen in het gebed en door mentale verbinding met Mij en hij nu ook het contact tot stand brengt dat een overbrengen van mijn liefdeskracht mogelijk maakt.

Het is waarlijk niet moeilijk weer de staat van volmaaktheid te bereiken. En de weg wordt u mensen zo duidelijk aangewezen, maar u zult hem zelf moeten gaan. U zult niet gedwongen mogen worden. Integendeel, u zult in alle vrijheid moeten doen wat u helpt om gelukkig te worden. U zult kennis moeten nemen van uw taak op aarde en deze trachten te vervullen. U zult mijn woord moeten aanhoren en er naar leven. En u zult er zeker van kunnen zijn dat mijn liefde u zal bijstaan, zodra Ik maar uw serieuze wil zie om gelukkig te worden en met Mij verenigd te zijn, zoals het was in het allereerste begin. Want mijn liefde voor u is onveranderd gebleven en ze zal ook in de eeuwigheid niet veranderen. Ze zal alles doen om ook u weer tot wezens te vormen die vervuld zijn van liefde en kracht. Ze zal u steeds weer bestralen, tot ook u naar mijn liefde verlangt en zich nu voor Mij opent, met de wil de mijne te worden en te blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6797

3 april 1957

Iedere ziel moet de weg naar Jezus Christus vinden

Iedere ziel die door u werd geleid naar Jezus Christus als haar Verlosser van zonde en dood, is u dankbaar. Want Hij alleen kan haar de poort naar het leven openen. Hij alleen kan haar het lichtrijk binnenleiden, naar de eeuwige gelukzaligheid. Zolang ze Hem echter nog niet heeft gevonden, dwaalt ze ongelukkig rond wanneer ze in het rijk hierna is aangekomen. Haar gedachten raken in de war, haar omgeving is zonder licht en haar eigen toestand is kwellend, omdat ze de haar nu ontbrekende levenskracht smartelijk mist, maar de kwellend van haar krachteloosheid en van haar toestand ondervindt. Daarom is het de grootste werkzaamheid van liefde en erbarmen dat u bij een mens nog op aarde zult kunnen volbrengen, wanneer u hem met Jezus Christus vertrouwd

maakt. Wanneer u hem voor de geest stelt dat hij niet aan Hem voorbij mag gaan, wil hij zichzelf niet in gevaar brengen en een ongelukkig lot tegemoet gaan na de dood van zijn lichaam.

De mensen met wie u in aanraking komt, kennen Hem allen wel, maar hun instelling tegenover Hem laat veel te wensen over. Ze kennen Hem, maar benutten deze kennis niet. Ze hebben wel van Hem gehoord als Verlosser van de wereld, maar Zijn verlossingswerk is voor hen geen duidelijk begrip. Ze weten van Zijn dood aan het kruis, maar beschouwen dit slechts zuiver aards en zijn zich van de geestelijke betekenis nauwelijks bewust. Ze hebben ook niet de innerlijke band met Hem en daarom gaan ze de weg naar het kruis niet. Ze voelen zich niet als zondaars en smeken daarom ook niet om vergeving van hun zonden. Ze erkennen in Jezus Christus niet de eeuwige Godheid zelf en roepen Hem daarom ook niet in vol geloof aan. En daardoor blijven ze belast met schuld. En ze gaan met deze schuld het hiernamaals binnen, zonder licht en kracht. Want ze zijn nog niet tot het leven gekomen, dat hun alleen door Jezus Christus kan worden gegeven. En dan was hun aards bestaan ook nutteloos en heeft het hun geen resultaat opgeleverd. Het heeft ze niet dichterbij God gebracht die in de mens Jezus over de aarde is gegaan.

Deze zielen zijn ongelukkig wanneer ze in het rijk hierna aankomen. En ze zullen ook niet eerder gelukkig kunnen zijn, tot ze - nu hierboven - de weg naar Hem zijn gegaan. Maar ook in het rijk hierna zijn ze vaak hardleers tegenover dat probleem Christus. En er is veel liefde en volharding voor nodig van hen die ze willen helpen, of het nu lichtwezens zijn of ook mensen op aarde die de zielen graag hulp willen brengen. Maar wie zich in liefde ontfermt over een van zulke zielen, die zal het ook lukken haar zoveel licht en kracht te doen toekomen, dat dit haar wil sterkt en dat ze zonder weerstand luistert wanneer haar over Jezus Christus kennis wordt gegeven, en dat ze zich nu ook niet meer verzet, Hem zelf aan te roepen om liefde en erbarmen.

Ze moet Hem vinden in het rijk hierna. En Jezus Christus laat zich ook vinden. Hij komt iedere ziel tegemoet, echter alleen wanneer ze haar harde weerstand heeft opgegeven, wanneer ze hulpeloos rondziet en redding afsmeekt. Wanneer ze zich van haar zwakheid bewust is en nu oplettend luistert naar wat door hulpvaardige wezens of de mensen op aarde aan haar wordt overgebracht. Dan zal Jezus Christus zelf in haar gedachten binnendringen en het de ziel waarlijk gemakkelijk maken in Hem te geloven. Maar de eerste stap moet door de ziel zelf worden gezet. En opdat ze deze stap doet, moet haar van de kant van de mensen op aarde of de lichtwezens in het geestelijk rijk, hulp worden geboden door een liefdevolle voorspraak of door voortdurende onderrichtingen. Ze moet de weg naar Jezus Christus vinden, anders is er voor haar geen gelukzaligheid. Maar ze is diegenen buitengewoon dankbaar, die haar hielpen verlost te worden.

En juist die grote nood, die zo'n ziel in het hiernamaals wacht, die de weg naar Hem nog niet heeft gevonden, moet u mensen ertoe aansporen steeds weer van Zijn missie op aarde gewag te maken, opdat nog op aarde de medemensen de weg naar Hem vinden en ze niet zonder licht overgaan in het geestelijke rijk. Opdat Jezus Christus zelf hen nu tegemoet komt en voor hen de poorten van het paradijs kan openen. Dat ze vooreerst toch vrij zijn van hun grote zondenlast die echter alleen Jezus Christus zelf van hen kan afnemen en Hij daarom moet worden herkend en erkend als God en Verlosser van de wereld.

Amen

BD.7435

23 oktober 1959

Benutten van de korte tijd van leven

Jullie hebben voor het rijp worden van jullie ziel niet heel veel tijd nodig, jullie kunnen haar in korte tijd zo ver ontwikkelen, dat het binnengaan van het lichtrijk haar zekere bestemming is, wanneer zij het aardse lichaam aflegt. Maar jullie moeten het rijp worden van jullie ziel serieus nastreven en jullie tot God wenden, opdat Hij jullie daarbij helpt. Want alleen zijn jullie daar niet toe in staat, alleen is jullie wil te zwak. En jullie vallen steeds terug in de liefde tot de wereld, jullie kunnen de eigenliefde niet overwinnen en worden steeds opnieuw afgeleid van de weg die jullie wilden inslaan naar jullie heil. Maar wenden jullie je tot God om hulp, dan zal Hij jullie gedachten leiden naar Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, omdat jullie van Zijn kant de versterking van jullie wil ervaren. Hij is weliswaar dezelfde God, die jullie dan aanroepen, maar tegelijkertijd erkennen jullie het verlossingswerk en dus de goddelijke Verlosser, die moet worden erkend, willen jullie ook deel hebben aan de genade van het verlossingswerk. Hem aanroepen garandeert ook versterking van de wil, zelfs wanneer jullie steeds weer strijd moeten leveren tegen de aanvechtingen door de wereld waarachter zich Gods tegenstander verbergt, die jullie steeds weer ten val probeert te brengen. Maar jullie worden gesterkt en zullen steeds opnieuw de vaste wil hebben, op deze aarde tot voleinding te komen, en dan kunnen jullie ook met zekerheid het doel bereiken.

De kracht en innigheid van de binding met Jezus Christus is maatgevend voor de hoeveelheid tijd die jullie nodig hebben voor het rijp worden van jullie zielen. En deze innigheid van de binding is weer afhankelijk van de graad van liefde, die jullie tegenover God en jullie naasten opbrengen. De liefde is alles, de liefde

brengt de verbinding met God in Jezus Christus tot stand, de liefde versterkt de wil, en de liefde geeft kracht, de arbeid aan zijn ziel te volbrengen, die dan het rijp worden van de ziel waarborgt. Maar jullie mogen niet in de grote fout vervallen, te geloven dat jullie nog tijd hebben voor deze arbeid aan jullie ziel. Jullie mogen nooit jullie streven uitstellen tot later, want jullie weten niet, hoe lang de tijd van genade nog duurt dat jullie op deze aarde leven. Jullie weten niet wanneer jullie laatste dag is en jullie moeten leven alsof jullie reeds morgen geroepen zouden worden en jullie moesten verantwoorden tegenover jullie God en Schepper. Want jullie allen hebben geen lange tijd van leven meer, zelfs al wordt jullie de tijd gegeven tot aan het einde.

Maar jullie zullen God ook moeten danken, wanneer Hij jullie - die nog gebrek lijden aan rijpheid van jullie zielen door eigen nalatigheid - het einde niet laat meemaken. Jullie zullen God moeten danken, wanneer Hij jullie nog vóór het einde oproept en jullie nog de genade hebben, aan gene zijde rijp te kunnen worden, zodat jullie niet ten prooi vallen aan Gods tegenstander en zijn intriges. Want de tijd is nog maar kort en daarom moeten jullie haar benutten naar kracht, want jullie kunnen al in zeer korte tijd rijp worden, wanneer jullie maar van goede wil zijn.

Amen

BD.4761

19 oktober 1949

De ware vrede van de ziel - niet van deze wereld

De wereld kan u niet de ware vrede geven, want op haar is er alleen ruzie en strijd. Waar echter vrede is op aarde, daar wordt geen aandacht meer geschonken aan de wereld. Daar is de verbinding met het geestelijke rijk tot stand gebracht, daar kan Ik geven zoals Ik u beloofd heb: de ware vrede van de ziel. Zolang u echter op aarde vertoeft, zult u om deze vrede moeten strijden tegen uzelf, omdat u nog kinderen van de wereld bent en uw Vader in de hemel niet vraagt u de ware vrede te schenken. Pas door een geheel afzien van de wereld met haar vreugden, komt de ware vrede uw hart binnen, want dan zult u Mij vinden en niets anders meer begeren. Dan is uw hart stil geworden in de liefde voor Mij. Dan ben Ik zijn doel, zijn verlangen, zijn hoop en zijn leven. Dan heeft het hart gevonden wat het begeerde en niets in de wereld biedt het nu vervanging.

Mijn tegenstander heeft de macht verloren over diegene die in Mij de vrede van zijn ziel heeft gevonden. En al wil de tegenstander nu ook steeds weer door de wereld op hem inwerken, de vrede die Ik de ziel gaf zal zij niet meer opgeven voor waardeloze goederen of vreugden van de wereld. Voer daarom eerst strijd tegen uzelf, opdat u de vrede zult veroveren, opdat Ik u de overwinning zal geven, zodat een juiste en ware vrede u beschoren zal zijn die u gelukkig maakt, omdat deze mijn geschenk is. Mijn belofte die in vervulling zal gaan voor diegenen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

Amen

BD.7283

15 februari 1959

Lichtkleed - IJverige zielenarbeid en een onverwacht einde

Ook dat wordt u steeds weer gezegd, dat u niet zult moeten dralen om aan uw zielenarbeid te beginnen, omdat u niet veel tijd meer rest. Steeds weer wordt u aangemaand elke dag te benutten voor uw zielenheil, want geen van u weet dag en uur van zijn sterven en geen van u heeft nog zeer veel tijd te verwachten, omdat het einde voor u allen als bij verrassing komt, maar vele van u niet weten of ze het einde nog meemaken of al tevoren van de aarde worden weggeroepen. U neemt zulke woorden niet serieus, wat bewijst dat u er niet in gelooft. En toch zou u er rekening mee moeten houden dat het aardse leven van ieder slechts kort kan zijn bemeten, wat de gebeurtenissen om u heen u alle dagen bewijzen. Eens zult u bitter berouw hebben van elke dag die u onbenut liet om uw ziel voordeel te verschaffen voor het geestelijke rijk, want het zijn nutteloze dagen waarop u geen enkele zielenarbeid verricht, waarop u niet uw best doet goede werken te verrichten die u alleen navolgen in de eeuwigheid.

Het is waarlijk uiterst dringend dat u deze woorden ter harte neemt, dat u zult moeten werken zolang het nog dag is, omdat de nacht u onherroepelijk overvalt, waarin u niet meer kunt werken. En u zou nog zoveel werken van liefde kunnen verrichten, dat u waarlijk voor uw ziel een graad van rijpheid zou kunnen verkrijgen die u het binnegaan in hoogste gelukzaligheid verzekert. U zou voor uw ziel rijkdommen kunnen verwerven waarmee u dan kunt werken in het geestelijke rijk. U zou u waarlijk een lichtkleed kunnen verschaffen en hoefde dan het binnegaan in het rijk hierna niet te vrezen. Maar u doet het niet omdat u er niet in gelooft dat uw levenswandel op aarde na uw lichamelijke dood eens gevolgen zal hebben.

En daarom wordt het u steeds weer gezegd, dat u niet zult moeten treuzelen uw ziel aan een lichtkleed te helpen, dat u zich alleen op aarde kunt verschaffen door ijverige zielenarbeid, door een leven naar de wil van God, door het nakomen van Gods geboden van de liefde, door een voortdurend strijden tegen en bestrijden van de zwakheden en begeerten die uw ziel omlaag trekken en haar niet in hogere sferen laten opstijgen, wanneer ze eenmaal vrij wordt van de keten van het lichaam. Dan kan ze eveneens nog geketend zijn aan de materie door haar verlangen hiernaar en dan zal ze geen gelukzalige verblijfplaats vinden in het hiernamaals, maar nog lang onder het verlangen naar aardse-materiële goederen te lijden hebben. Ze zal zich niet uit die sferen kunnen verheffen waarin ze vertoefde tijdens haar leven op aarde en haar toestand zal beklagenswaardig en ongelukkig zijn.

En u zou zoiets kunnen verhinderen. U zou na uw dood kunnen opstijgen tot lichte hoogten, wanneer u de aanmaningen en waarschuwingen ter harte zou nemen. Wanneer u acht zou slaan op uzelf en alles zou willen doen om fouten en zwakheden af te leggen en de aanklevingen los te maken waar de ziel door is omhuld en blijven zal wanneer u mensen de vaste wil ontbreekt om zielenarbeid te verrichten. U zult alleen maar in de liefde hoeven te leven, en al het andere zal dan vanzelf in orde komen. Want zodra eenmaal de eigenliefde is overwonnen en veranderd in onbaatzuchtige naastenliefde, zullen ook alle zwakheden en begeerten wegvallen en de ziel zal zuiver en helder worden omdat de lichtstralen binnen kunnen dringen en de ziel nu zeker is van een lichtkleed, zodat ze nu waarlijk de dood niet hoeft te vrezen, ook al komt hij plotseling en onverwachts op haar af en wordt haar aardse bestaan vroegtijdig beëindigd. Want zodra de mens de arbeid aan zijn ziel zal verrichten, heeft hij ook de zin en het doel van het aardse leven ingezien. En zijn ziel heeft een graad van liefde bereikt, die haar nu de toegang in het lichtrijk mogelijk maakt, wanneer het uur van het afscheid van deze aarde is gekomen.

Amen

BD.7364

16 mei 1959

Eindvermaning

Met het oog op het naderende einde wordt u steeds weer vermaand u op uw eigenlijke opdracht te bezinnen, die het rijp worden van uw ziel betreft en niet het vervullen van lichamelijke behoeften. U moet zich er steeds van bewust zijn dat

iedere dag voor u de laatste kan zijn, dat er u de volgende dag reeds geen aardse goederen meer van dienst kunnen zijn en dat dan alleen voor u over blijft wat de ziel zich verworven heeft in het aardse leven. Hoe jammerlijk kunt u daar dan staan wanneer u generlei geestelijke goederen kunt laten zien, hoe armzalig kan het met u gesteld zijn ondanks groot aards aanzien en rijkdom. Niets daarvan kunt u meenemen in de eeuwigheid. Geestelijke goederen daarentegen kunnen u niet ontnomen worden, zij zijn uw eigendom en zij zullen u bovenmate zalig maken bij het binnen gaan in het geestelijke rijk. En u allen hebt nog maar op een korte levensduur te rekenen, ongeacht hoe oud u bent.

Had u de genade dat u reeds een lang aards leven mocht afleggen, dank dan God daarvoor. Maar houd ook elke dag rekening met uw overlijden en bereid u er op voor, want niemand weet de dag en het uur van zijn afscheid van deze aarde. Maar vanwege het einde zullen veel mensen vroegtijdig hun leven verliezen en steeds weer zal dat volgens Gods wil zijn die probeert te redden wat er nog te redden valt. Want niet iedereen zal in staat zijn dat, wat zich voor het einde nog op aarde zal afspelen, te overleven. Bovendien kan het ook nog een bijzondere genade betekenen als de mens vroegtijdig de aarde mag verlaten, om in het rijk hierna nog een mogelijkheid te vinden voor het rijp worden van zijn ziel - omdat hij op aarde nalatig is in zijn zielenarbeid.

Kon u vooruitzien, dan zou u waarlijk niet meer zo ijverig uw wereldse arbeid uitvoeren. U zou, wanneer u van goede wil bent, uw ogen alleen maar gericht houden op de arbeid voor uw ziel. Want van alle wereldse moeiten en zorgen zou u dan inzien dat ze nutteloos zijn ten aanzien van wat voor u ligt. U mag echter niet gedwongen worden tot uw levenswijze. U moet vrijwillig de juiste weg inslaan en tevreden zijn met de vermaningen en waarschuwingen die God u door Zijn woord voorhoudt. En u moet ze ook opvolgen, want dat zal voor u tot zegen zijn. Wie zijn ogen en oren open houdt kan zelf zien hoe het in de wereld toegaat, hoe overal chaos te zien is wat onherroepelijk een uiterst noodlottig einde tot gevolg moet hebben. En hoort hij nu Gods woord, luistert hij naar wat Zijn dienaren hem verkondigen, dan zou het voor hem gemakkelijk moeten zijn dienovereenkomstig zijn levenswandel te leiden, als hij maar gelooft hoe dicht hij voor het einde staat en als hij gelooft wat God hem door Zijn boden zeggen laat.

Er is niet veel tijd meer, maar toch zou zij voldoende zijn om uw ziel nog de nodige rijpheid te laten verkrijgen als u deze arbeid maar ernstig ter hand zou nemen. Als u zich bezig zou houden met goed te zijn, uw medemensen liefde te schenken, daden van onbaatzuchtige naastenliefde te verrichten, tot God uw blik te wenden en voor Hem hart en oor te openen wanneer Hij u aanspreekt.

U moet alleen het juiste willen doen en tot God bidden om kracht en genade, dan zal Hij zich ook waarlijk om u bekommeren en u bovenmate bedenken met

kracht en genade. Want Hij laat niemand alleen en zonder hulp die zich tot Hem wendt om hulp en die een juiste levenswandel wil leiden naar Gods wil. Deze wordt vastgepakt door de liefde van God en hij wordt zo geleid dat alles wat hem overkomt, zal bijdragen tot het verkrijgen van zielenrijpheid. Alleen moet hij zich ernstig bezinnen op zijn eigenlijke bestaansdoel en hij mag niet aarzelen, want er blijft u allen niet veel tijd meer. Hij moet luisteren naar wat Gods boden hem verkondigen en zijn leven daarnaar inrichten. En hij zal daar zeker goed aan doen, want de tijd die u werd toegestaan tot het rijp worden van uw zielen loopt ten einde.

Amen

BD.5550

7 december 1952

Ernstige aanmaning om aan uw ziel te werken

Zonder te dralen zult u aan de arbeid aan uw ziel moeten beginnen, want er rest u niet veel tijd meer. Wanneer Ik u steeds weer deze woorden toeroep, zie daar dan de urgentie van in. Zie mijn liefde voor u en zie het gevaar waarin u verkeert. Ik kan u geen duidelijk zichtbare tekenen geven, tekenen die u zult moeten geloven, omdat u dit geen voordeel zal brengen. Het zou alleen maar een opvolgen van mijn wil onder dwang zijn, uit vrees voor datgene wat u nu zou geloven: dat het einde komt en hiermee de ondergang. Ik wil u redden, dat wil zeggen: u voor deze ondergang behoeden. En daarom kan Ik uw vrije wil niet aantasten. Ik kan u alleen maar toespreken en u dit voor ogen houden wat onherroepelijk komt, maar wat door u niet gevreesd hoeft te worden als u in een rijpere toestand verkeert.

U mensen op deze aarde, denk toch na over de verantwoording die u draagt voor uw zielen, voor het onvergankelijke in u. Eens zal het u bitter berouwen als u Mij en mijn woorden geen gehoor schenkt, want u zult dan niet meer kunnen inhalen wat u nu nog zult kunnen doen. En u zult erg moeten lijden als geestelijke rijkdommen u ontbreken, als u naakt en arm in het hiernamaals zult aankomen. En al is uw tijd op deze aarde nog zo kort bemeten, al wordt u ook weggeroepen voor het einde, elke dag zou u schatten kunnen opleveren als u hem maar juist wilde benutten.

Begin toch met uw zielenarbeid. Ga toch een innige verbinding met Mij aan. Vraag om mijn genade, smeeK Mij om kracht om dat te kunnen verrichten wat Ik u als taak op aarde heb gesteld. Geef u over aan Mij, dat wil zeggen: onderwerp uw wil geheel aan de mijne, wil dat u juist wandelt voor mijn ogen. Leef van nu

af aan het leven met Mij, dat u Mij niet meer uit uw gedachten weglaat, dat u Mij voortdurend om u heen waant, en mijn liefde zal u vastpakken en ook helpen indien u alleen te zwak bent. Wil toch dat Ik zelf Me om u bekommer. Wil dat u uw taak op aarde zult vervullen, en Ik zal u sturen en leiden. Ik zal u niet meer alleen laten en uw wil zal steeds sterker worden en in mijn wil op te gaan en dan is voor u elk gevaar voorbij. Dan zult u het einde of een vlugge dood niet hoeven te vrezen. En dan is uw ziel gered en ze gaat een nieuw leven tegemoet in het geestelijke rijk.

Amen
